Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1787 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 27 ianuarie 1955

CEA MAI MARE ATENȚIE REZOLVĂRII SEZISĂRILOR

ZIARUL ESTE un prieten apropiat, un tovarăș de nădejde al tinerilor — iată ce dovedește marele număr, mereu în creștere, al scrisorilor ce sosesc zilnic la redacție. In aceste corespondențe, tinerii scriu cu bucurie despre înnoitoarele prefaceri ce se petrec sub ochii lor, în satul sau orașul lor drag, vorbesc cu căldură despre căile minunate ale viitorului luminos pe care vor păși cu curaj, cheamă parcă pe toți tovarășii lor din țară la întrecere pentru sporirea producției, pentru ridicarea nivelului tehnic, profesional. Tinerii se adresează cu încredere ziarului cerînd sfaturi cum să-și organizeze munca, cum să împletească armonios multiplele și diversele activități, viața lor culturală, sportivă și de organizație.

Dar nu numai astfel de scrisori sosesc la redacție. Tinerii corespondenți consideră ca o datorie a lor să scoată la iveală lipsurile care se manifestă în diferitele domenii de activitate. Corespondenții combat risipa, birocratismul, nepăsarea față de bunurile obștești, ei demască uneltirile dușmanului de clasă care încearcă sub diferite forme să frîneze drumul nostru înainte. Sezisările primite de la corespondenții voluntari constituie un sprijin serios pentru întărirea economică și politică a statului nostru cît și pentru creșterea și educarea oamenilor în spiritul moralei comuniste. Partidul și guvernul, socotind semnalele critice ca un ajutor prețios în muncă, cer să se dea cea mai mare atenție de către organele de partid și de stat rezolvării juste și operative a sezisărilor. Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (din anul 1951) și a Consiliului de Miniștri (din anul 1953) cu privire la rezolvarea scrisorilor și sezisărilor oamenilor muncii constituie o dovadă grăitoare a acestui fapt.

Numeroase organe politice și de stat se ocupă în mod conștiincios de rezolvarea sezisărilor. Exemple în acest sens pot fi date: comitetul raional U. T. M. Sighișoara, Autobaza transporturi Craiova, Comitetul orășenesc U. T. M. București, Sfatul popular raional Cîmpina și altele. Astfel, tovarășii din conducerea Sfatului popular raional Cîmpina, primind semnalul critic cu privire la abaterile ce s-au manifestat în munca lui Cringașu Ion, președintele sfatului popular al comunei Ocina, au cercetat sezisările și au luat măsurile necesare. In răspunsul trimis ziarului se arată că Cringașu Ion, pentru faptul că rezolvă în mod birocratic cererile țăranilor muncitori, că se îmbăta în timpul serviciului, a fost destituit din funcția ce o deținea.

Comitetul regional U. T. M. Craiova a fost sezisat că Bobocel Ștefan, activist al comitetului raional U.T.M. Segarcea, nu îndrumă și ajută munca organizației de bază U.T.M. din comuna Bîrca. In urma cercetărilor întreprinse de un activist al comitetului regional U.T.M., s-a constatat că cele semnalate în sezisare sînt juste. Bobocel Ștefan a fost scos din munca de activist. Prin măsurile luate, s-a înregistrat o simțitoare îmbunătățire a vieții de organizație în comuna Bîrca.

Din păcate, mai sînt însă comitete U.T.M. regionale, raionale și orășenești, ca și organe economice și de stat care nu apreciază la justa lor valoare semnalele critice ce li se fac și nu le rezolvă. Unii activiști utemiști consideră că și-au făcut datoria în momentul în care au constatat că cele relatate sînt exacte, fără a lua însă măsuri pentru îndreptarea lipsurilor.

Astfel a procedat și M.C.I. cu o sezisare în care se vorbea despre unele lipsuri manifestate la T.A.P.L. 2 București. In răspunsul trimis, M.C.I. ne anunță că: „Cele sezisate sînt juste. Apostiu I., șeful serviciului administrativ de la T.A.P.L. 2 București, deși a primit sarcina să pună motocicleta trustului la dispoziția M.C.I., nu a făcut acest lucru. Direcția T.A.P.L. București urmează să ia măsurile necesare..." Nu consideră tovarășii care au cercetat acest semnal critic că era mai bine să comunice ziarului ce măsuri s-au luat și dacă s-a produs vreo îmbunătățire?

Ce înseamnă a rezolva bine o sezisare? Inseamnă a cerceta operativ și cu multă grijă situația semnalată, a lua măsuri eficace care să garanteze lichidarea lipsurilor, veghind ca măsurile să fie aplicate și lipsurile sezisate să fie stîrpite din rădăcini.

Munca formală și birocratică în rezolvarea cererilor și semnalelor critice venite din masă, practicată încă de unele comitete regionale, raionale și orășenești U.T.M., organe economice și de stat trebuie lichidată cu hotărîre. Activiștii utemiști și toți cei care primesc și rezolvă sezisări au datoria de a se ocupa de rezolvarea lor pînă la capăt. Tovarășii de la Sfatul popular al Capitalei trebuie să-și verifice metodele de muncă în problema rezolvării cererilor și semnalelor critice primite, să lichideze cu formalismul și birocratismul, să trateze cu mai multă grijă sezisările oamenilor muncii, să urmărească eficiența semnalelor critice. Iată un exemplu. Intr-un răspuns la o sezisare trimis pe 5 octombrie 1954, Sfatul popular al Capitalei ne spune: „vă comunicăm că în urma cercetărilor făcute am constatat că reclamația locatarilor din strada Schitu Măgureanu nr. 6, raionul V. I. Lenin, este justă. Lucrările urmează a fi începute și executarea lor va fi urmărită de noi". Ce a urmat? De atunci au trecut mai bine de trei luni, dar măsurile au rămas pe hîrtie. Cît privește controlul îndeplinirii lor, despre aceasta nici nu poate fi vorba.

A tărăgăna rezolvarea cererilor și a semnalelor critice venite din masă înseamnă a favoriza menținerea și chiar agravarea lipsurilor semnalate. Ce părere au de pildă, tovarășii de la Comitetul regional U.T.M. Galați, Comitetul raional U.T.M. Drăgășani, conducerea U.R.C.A.D.-Vida regiunea București etc. în legătură cu această problemă? Astfel, conducerea U.R.C.A.D.-Vida, regiunea București, nu ne-a răspuns nici pînă acum la o sezisare trimisă în luna iulie 1954. Sezisarea dezvăluia apucăturile nedemne ale unor gestionari de cooperativă care jecmăneau pe țăranii muncitori vînzîndu-le mărfuri la preț de speculă. La fel a procedat și comitetul raional U.T.M. Drăgășani care nu a răspuns la un semnal critic trimis încă din iunie anul trecut. Corespondentul arăta în scrisoare că în Școala medie tehnică viticolă din Drăgășani tinerii nu au posibilitatea să-și organizeze cît mai plăcut timpul liber. Totuși, tovarășii care răspundeau de rezolvarea acestei sezisări n-au găsit de cuviință să dea pînă acum niciun răspuns.

Comitetele U.T.M. regionale, raionale și orășenești, toate organele de stat, trebuie să combată cu tărie pe acei tovarăși care înăbușe critica de jos, care încearcă să persecute pe corespondenții voluntari ce sezisează unele lipsuri.

Organele și organizațiile U.T.M. au datoria să stimuleze semnalele critice venite din masă, să rezolve cu grijă, cu atenție fiecare semnal critic ce-l primim din partea oamenilor muncii, din partea tinerilor noștri!

Închiderea conferinței internaționale pentru revizuirea tarifului unic de tranzit

Miercuri după amiază a avut loc la Ministerul Căilor Ferate închiderea conferinței internaționale pentru revizuirea tarifului unic de tranzit (E.T.T.) ce s-a desfășurat între 6 și 26 ianuarie 1955.

La conferință au participat reprezentanți din U.R.S.S., R.P. Chineză, R.P. Polonă, R. Cehoslovacă, R.P. Ungară, R.P. Bulgaria, R.P.D. Coreeană, R.D. Germană, R.P. Mongolă, R.P. Albania și Republica Populară Romînă.

Membrii celor 11 delegații participante la conferință, prin hotărîrile luate, au ajuns la o îmbunătățire a tarifului unic de tranzit, îndeosebi în ceea ce privește transportul pe căile ferate a mărfurilor de masă legate de dezvoltarea industriei și agriculturii în țările respective.

Conducătorii delegațiilor participante la conferință au semnat apoi protocolul încheiat.

Tov. D. Mocanu, locțiitor al ministrului căilor ferate din R.P.R., a subliniat în cuvîntul de închidere a conferinței însemnătatea protocolului încheiat pentru dezvoltarea și îmbunătățirea pe mai departe a relațiilor economice și transporturilor pe căile ferate între țările participante. Vorbitorul a mulțumit apoi participanților pentru munca fructuoasă depusă în timpul conferinței.

În numele participanților prezenți la conferință, conducătorul delegației sovietice a mulțumit călduros pentru primirea făcută.

(Agerpres)

COMUNICAT referitor la semnarea acordului romîno-sovietic cu privire la stabilirea comunicațiilor aeriene regulate între R.P.R. și U.R.S.S

În urma tratativelor dintre delegațiile guvernamentale romînă și sovietică, care s-au desfășurat într-o atmosferă de sinceră prietenie și deplină înțelegere reciprocă, la 25 ianuarie a fost semnat la Moscova un acord cu privire la stabilirea comunicațiilor aeriene regulate între Republica Populară Romînă și Uniunea Sovietică.

Prin acest acord se stabilesc comunicații aeriene directe între Republica Populară Romînă și U.R.S.S. pe linia aeriană București-Moscova, pe care s-a acordat drept de zbor atît avioanelor civile romînești cît și celor sovietice.

Acordul a fost semnat: din împuternicirea Guvernului Republicii Populare Romîne de Gh. Safer, ministrul transporturilor navale și aeriene și din împuternicirea Guvernului U.R.S.S. de S. F. Javoronkov, șeful Direcției Generale a Flotei Aeriene de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.

SORTIMENTE NOI

ORADEA (de la corespondentul nostru **Popa Iosif**). La combinatul orășenesc metalo-chimic din orașul Oradea s-au fabricat în anul trecut numeroase sortimente de bunuri de larg consum.

Aici au fost confecționate mii de bucăți de șiștare pentru muls, căni de lapte, cuțite și foarfeci, sobe și mașini de gătit. Tot 'n anul trecut au fost fabricate unelte agricole ca: grape fixe cu două corpuri, selectoare pentru semințe de trifoi și altele. In secția de lemnărie a combinatului a fost executată mobila necesară înzestrării a 70 de camere de hotel, în secția ceramică s-au instalat 2000 metri pătrați sobe de teracotă. De asemenea aici s-a fabricat o însemnată cantitate de articole de menaj din argilă refractară. Intregul combinat și-a realizat planul global pe anul 1954 în proporție de 108 la sută. Pentru noul an, conducerea combinatului și-a propus să producă noi sortimente. Printre noile sortimente puse în fabricație se numără și un lot de 6.000 bucăți foarfeci pentru uz casnic, 5.000 bucăți tipsii precum și 1.000 bucăți cuptoare pentru sobe țărănești și un lot de 150 bucăți rîșnițe manuale pentru măcinat porumbul.

Procesul de producție a fost mecanizat

ARAD (de la corespondentul nostru). — Spre sfîrșitul anului 1954, fabrica de încălțăminte „Libertatea" din Arad a fost în întregime mecanizată. Azi întregul proces de producție se desfășoară pe bandă. Datorită acestui fapt, fabrica produce zilnic peste plan 150-200 perechi de pantofi bărbătești.

Pentru a da consumatorilor încălțăminte de calitate superioară, majoritatea tinerilor acestei fabrici aplică cu succes metoda comsomolistei Lidia Savelieva, controlul pe fiecare fază de operație.

Brigada de tineret de la secția croit, condusă de utemistul Roman Constantin, aplicînd și inițiativa lui Nicolae Militaru, a realizat de la 1 ianuarie și pînă în prezent o economie de piele din care se pot confecționa 270 perechi pantofi pentru copii.

Crește spiritul de întrecere

De cînd a început noul an de muncă, fiecare tînăr este preocupat să dea produse mai multe și de calitate superioară. De multe ori auzi pe tineri discutînd aprins:

— Brigada noastră e-nfrunte, sau:
— Te-am întrecut...

Asemenea discuții dovedesc că producția se află în centrul atenției tuturor muncitorilor din întreprinderea metalurgică „21 Decembrie" din Rădăuți.

Întrecerea continuă cu mai multă intensitate cuprinzînd mereu mai mulți tineri; graficele indică noi depășiri de plan.

În prima jumătate a lunii ianuarie echipa condusă de utemista Floarea Trufin a depășit sarcinile de plan la răzători, strecurători de lapte și supă cu 41 la sută. Echipa utemistului Vasile Irimici a depășit planul la sobe și mașini de gătit din tablă combinată cu fontă cu 46 la sută.

Succese asemănătoare au fost obținute și de echipa condusă de tovarășa Elena Curcă. Ea a produs cu 85 la sută mai multe articole de menaj din aluminiu.

În aceeași perioadă — de la 1 la 15 ianuarie 1955 — datorită folosirii raționale a materiei prime și valorificării deșeurilor, a fost realizată o economie de 5500 lei.

Corespondent
OCTAVIAN CRAMARCIUC

Valorifică cupoanele

GALAȚI (de la corespondentul nostru). La fabrica de confecții din Brăila a fost creată o secție de recuperare a cupoanelor.

In primele zile ale noului an, muncitorii acestei secții au confecționat din cupoane: pijamale și cămășuțe pentru copii, bluze de damă, fuste și rochițe etc.

Pînă în prezent din cupoane s-au confecționat 120 produse pentru copii.

Mașinile — gata pentru primăvară

VICTORIA CELOR HARNICI

Dorința vie de a fi pregătiți cît mai din vreme pentru lucrările agricole de primăvară i-a îndemnat pe muncitorii de la S.M.T. Turnișor-Sibiu ca, în actuala campanie de reparații, să găsească noi metode de lucru, care să le ușureze și să le grăbească munca.

De pildă, cîtă vreme tractorul era întreg, puteai să-l plimbi oriunde în atelier. Dar, ce te făceai după ce scoteai motorul de pe șasiu? Cum mutai șasiul din loc ca să-l duci acolo unde trebuia? Cu mîinile. Iți trebuiau și oameni mulți și timp mai îndelungat.

Tînărul mecanizator Iosif Schen a rezolvat însă cu succes această problemă. Cu ajutorul tînărului inginer mecanic Eugen Grigorescu, el a reușit ca, printr-un sistem de suporți, să cupleze la transmisie un electromotor. Acum, cu ajutorul electromotorului, mecanizatorii pot să deplaseze șasiul oriunde și numai cu doi oameni.

De obicei, cămășile exterioare ale rulmenților se scoteau din butucul steluței prin lovire. Aceasta, pe lîngă că se făcea cu greutate, putea duce — uneori — și la stricarea pieselor. Chibzuind vreme îndelungată asupra acestei probleme, Rudolf Malot a reușit să construiască și el un dispozitiv care ușurează în mod simțitor îndeplinirea acestei operații.

Șase inovații au fost făcute la S.M.T. Turnișor în această perioadă. Și toate în scopul grăbirii reparațiilor.

...După planul de reparații trebuia ca la fiecare două zile să iasă din atelier un tractor reparat, gata să plece pe ogoare. Planul „n-a fost însă respectat". Din atelier a ieșit zilnic cîte un tractor, bun de recepționat.

Se muncea în atelier cu un avînt nestăvilit. Oamenii puneau în joc toată priceperea și îndemînarea lor. Ar fi fost greu să urmărești drumul unui motor în atelier. Iată, a intrat încă un tractor la reparație. Cu grabă, dar totuși cu atenție, utemiștii Nicolae Fulea și Ioan Schuster decuplează motorul de pe șasiu și-l prind în lanțurile macaralei. Aceasta durează doar cîteva minute. Și apoi, cu aceeași grabă, motorul este prins pe cărucior și își începe „plimbarea" pe la toate posturile de lucru. Este demontat cu repeziciune și fiecare organ sau piesă ajunge la postul de lucru respectiv.

Și încet, încet, dintr-un puternic motor de tractor K.D.-35, nu rămîne decît o mulțime de organe și piese „risipite" pe la posturile de lucru.

Nu peste mult timp, iarăși se adună piesă cu piesă, organ cu organ — de data aceasta însă revizuite, reparate — și din nou se montează motorul, așa cum a fost.

Iată (fotografia din stînga, sus) piesele s-au asamblat iar în motor. Cu îndemînare, tînărul mecanizator Iosif Schen, ajutat de utemistul Nicolae Fulea, montează motorul și îi dau vechea și totuși o nouă înfățișare

In curînd, tractorul este scos din atelier, urmărit de privirile pline de bucurie ale harnicilor mecanizatori. Și zilnic iese cîte un tractor. Mulțumit, utemistul Marin Vlad (fotografia din dreapta, sus) scoate din atelier cel de al 30-lea tractor complet reparat.

Și acum, cîteva cuvinte despre fruntași.

Postul nr. 12 — care lucrează la reparația punții din spate, a șasiului și a cutiei de viteze — este fruntaș în munca de reparații. Aci însă nimic nu este de mirare și nici întîmplător. Postul este condus doar de utemistul Werner Keul (portretul din dreapta sus). Și Werner Keul a fost totdeauna printre fruntași. El s-a străduit ca și aici să fie tot în frunte. Iar munca avîntată depusă de toți membrii postului, sub îndrumarea lui, a fost încununată de reușită: postul a devenit fruntaș.

...Constantin Grăjdan (portretul al doilea de sus) este cel mai bun tractorist din stațiune. Ingrijindu-și cu atenție și dragoste tractorul, el a realizat, în anul trecut, aproape 610 hantri, în loc de 299,45 cît avea planificat. Totodată a economisit 4.412 kg. motorină și piese de schimb, în valoare de 13.990 lei.

Grăjdan nu s-a desmințit nici acum la reparații. In postul care lucrează la verificarea și repararea transmisiilor, utemistul Constantin Grăjdan este apreciat ca unul dintre oamenii cei mai harnici și mai pricepuți...

...Utemistul Martin Roth (portretul al treilea de sus) este fruntașul cel mai apropiat de realizările lui Constantin Grăjdan. Anul trecut, Martin Roth a executat 601,29 hantri față de cei 281,81 cît prevedea planul. De asemenea a realizat o economie de 3.183 kg. motorină și piese în valoare de 12.997 lei.

Intrecerea pentru primul loc s-a desfășurat la fel de aprig și la reparații. Ca șef al postului de lucru nr. 16 — montaj general — Martin Roth s-a străduit să organizeze munca în așa fel încît postul pe care-l conducea să ajungă printre cele fruntașe. Și a izbîndit.

...Ca toți ceilalți muncitori din stațiune Laurențiu Șelcăianu (portretul de jos) a depus și el toată strădania pentru ca reparațiile să se termine cît mai de grabă. Dovadă sînt realizările obținute de postul pe care îl conduce. Totdeauna ei s-au străduit să facă față cererilor celorlalte posturi, să ducă reparațiile „în pas" cu ele.

...Ioan Dragomir (scriem despre el, chiar dacă n-are fotografie), este secretarul organizației de bază U.T.M. El este printre fruntașii în muncă. Ca secretar al organizației de bază U.T.M., tov. Dragomir a înțeles că trebuie să fie exemplu pentru toți tinerii mecanizatori din stațiune.

In perioada reparațiilor nici un utemist, nici un tînăr mecanizator n-a lipsit de la lucru. Aceasta ca rezultat al muncii intense dusă de comitetul organizației de bază U.T.M. din stațiune, în frunte cu secretarul.

★

La 14 ianuarie, harnicii mecanizatori de la S.M.T. Turnișor au terminat complet repararea tractoarelor și mașinilor agricole necesare pentru muncile agricole de primăvară. Tot pînă atunci ei au mai reparat 40 motoare electrice și 12 batoze, necesare la vară pentru strîngerea recoltei.

Hărnicia mecanizatorilor de la Turnișor și-a spus cuvîntul. Victoria a fost de partea lor!

Foto reportaj de M. N. CÎRSTEA și GH. DUMITRU

Ajutorul gazetei de perete

Ca în toate gospodăriile agricole de stat și în gospodăria agricolă de stat din Gherla, regiunea Cluj, se desfășoară bătălia pregătirii tractoarelor și mașinilor agricole pentru însămînțările de primăvară. De la o zi la alta, munca de reparații devine mai însuflețită, mai intensă. Muncitorii, tineri și vîrstnici, depun toată strădania pentru a termina cît mai de grabă reparațiile.

În intensificarea pregătirilor pentru campania de primăvară, gazeta de perete a adus o contribuție de seamă. La gazeta de perete a fost popularizată experiența fruntașilor în producție, după cum au fost criticați cei indisciplinați sau codașii. Cînd, de pildă, tovarășii I. Vlad, Gavril Barla și Ioan Suciu au terminat reparațiile unui tractor cu trei zile înainte de data planificată, la gazeta de perete s-a scris despre strădania lor fiind dați ca pildă pentru ceilalți muncitori. Lucruri frumoase s-au scris la gazeta de perete și despre munca tinerilor mecanizatori din brigada condusă de Andrei Kelemen.

Despre tovarășii Petru Bonțidean, Alexandru Takacs, Cioba Codreanu, Cioba Mircea și alții, care nu respectă programul de muncă și lipsesc deseori de la lucru, ca și despre tovarășul Martin Horvath, care nu folosește din plin timpul de producție, au apărut articole critice.

Multe din lipsurile criticate au fost lichidate. Gazeta de perete își aduce astfel aportul la asigurarea succesului pregătirilor pentru primăvară.

Corespondent
BOGDAN ASAFTEI

In atelierele gospodăriilor de stat

In atelierele gospodăriilor agricole de stat lucrările pentru revizuirea și repararea tractoarelor și mașinilor agricole, pentru campania agricolă de primăvară, sînt în plină desfășurare. Pînă la sfîrșitul săptămînii trecute, mecanizatorii din gospodăriile agricole de stat au reparat 1.544 de tractoare, 2.184 pluguri de tractor, 1.917 semănători, 684 de cultivatoare, 4.967 de grape, 364 de motoare stabile și alte mașini și unelte agricole.

Cele mai avansate cu aceste lucrări sînt cele 17 gospodării agricole de stat ale Trustului G. A. S. pentru aprovizionarea Capitalei, care au reparat pînă acum 70 la sută din tractoare, 81 la sută din plugurile de tractor, 55 la sută din semănători, 76 la sută din cultivatoare și 75 la sută din grape. De asemenea, în regiunea Bacău o parte din tractoarele și mașinile agricole ale gospodăriilor de stat sînt gata pentru a ieși pe ogor. In gospodăriile agricole de stat din această regiune au fost reparate în întregime plugurile pentru tractoare, 55 la sută din tractoare, 74 la sută din grape, 66 la sută din cultivatoare, 53 la sută din semănători, 57 la sută din motoarele stabile și multe alte mașini și unelte agricole.

In majoritatea gospodăriilor agricole de stat reparațiile sînt în plină desfășurare. Totuși ritmul lor nu este mulțumitor. Sînt încă unele gospodării de stat unde aceste lucrări merg mai greu. În gospodăriile agricole de stat ale regiunii Suceava, de pildă, au fost reparate pînă acum doar 27 la sută din tractoare și 45 la sută din semănători, iar în gospodăriile agricole de stat din regiunea Baia Mare repararea tractoarelor, semănătorilor și plugurilor a rămas mult în urmă. Aceasta se datorește în bună parte lipsei de preocupare din partea conducerii gospodăriilor de stat de a asigura toate condițiile pentru o bună desfășurare a reparațiilor. In unele gospodării de stat au fost aduse piese de schimb în cantități mai mici decît necesarul, în altele se neglijează încă buna organizare a muncii.

Este necesar să se creeze în gospodăriile agricole de stat condiții pentru o mai grabnică efectuare a reparațiilor, în așa fel încît timpul prielnic pentru muncile pe ogoare să le găsească cu întregul parc de tractoare și mașini agricole pus la punct.

(Agerpres)

In întrecere cu vremea

BIRLAD (de la corespondentul nostru). — De cum urci dealul spre S.M.T., se aude zumzetul motoarelor care au fost reparate și cărora acum li se face rodajul. Terminarea în cît mai scurt timp și în bune condițiuni a reparațiilor tractoarelor și mașinilor agricole constituie țelul întregului colectiv de muncitori și tehnicieni de la S.M.T.-Tecuci. Ca și în anii precedenți, S.M.T.-Tecuci se menține fruntașă pe regiune în această campanie. Toți tractoriștii se află antrenați în întrecere socialistă, individuală și între posturi de reparații; în stațiune se aplică cu succes metoda de reparare a tractoarelor și mașinilor agricole pe ansamble și subansamble.

Datorită efortului depus, utemiștii Toma Vasile și Mircea Constantin, de la postul de reparație a diferențialelor la tractoarele I.A.R., au reușit ca, pînă la 18 ianuarie, să termine repararea tuturor diferențialelor. De asemenea, tractoriștii și mecanicii din posturile care se ocupă de repararea tractoarelor K.D., au terminat de reparat la 19 ianuarie toate aceste tractoare. Pînă la această dată au fost reparate 20 de tractoare, 2 rutiere și 10 semănători. Plugurile, grapele stelate și cu colți, batozele, remorcile dormitor și remorcile cisterne au fost reparate în întregime, iar cultivatoarele au fost reparate în procent de 90 la sută.

Alături de tineri fruntași ai stațiunii — cum sînt, de pildă, frații Gheorghe și Constantin Dibu, Coman Dumitru și alții — un aport deosebit de însemnat a fost adus și de către muncitorii veniți din industrie să sprijine campania de reparații. Toți cei 8 muncitori de la I.C.S.I.M.-Roman — printre care Frunză Alexandru, Jipa Brîncoveanu și Toader Bidea — au fost în tot acest timp un exemplu demn de urmat de toți mecanizatorii stațiunii.

S.M.T.-Tecuci s-a angajat să termine reparațiile întregului parc de tractoare și mașini agricole cu 16 zile înainte de termen. Colectivul de mecanizatori e ferm hotărît să-și depășească și acest angajament.

„Să știi că n-am să te fac de rîs, tată"

În spre vară, Andrei Bujor a împlinit 16 ani. E înalt cît taică-său, dar blond și are ochii mamei, albaștri și pătrunzători. În primele clase, mergea bine cu învățătura. Acasă, în odaia lui, sub un tablou cu rame aurii care-l arăta la vîrsta de un an, se află și astăzi diploma de merit pe care a dobîndit-o într-a patra.

De la un timp, puțină vreme după moartea mamei, Andrei s-a schimbat. A devenit nervos, din ce în ce mai obraznic, mai leneș. Clasa opta a terminat-o „șchiopătînd". Într-a noua a rămas repetent. S-a înhăitat cu cîțiva „poznași" și săvîrșea tot mai multe trăznăi. I s-a atras atenția de mai multe ori că pășește greșit. S-a stat de vorbă cu el în repetate rînduri, și aspru și mai cald. A fost luat în discuția organizației U.T.M. În fiecare oră educativă era criticat sever. Recunoștea aproape tot ce i se reproșa, spunea că regretă, dar... a doua zi uita și-și vedea de ale lui.

★

Tatăl lui Andrei nu prea venea pe la școală. Lucra într-o fabrică ca maistru mecanic și spunea că-i ocupat. Era chemat de fiecare dată cînd copilul făcea vreo ispravă, dar nu răspundea decît rar. Îl bătea însă regulat de-l snopea, chiar și pentru cele mai neînsemnate pozne, fiind convins că bătaia este „ruptă din rai" și folositoare mai ales cînd copilul are pe „dracu" în el. După cum era de așteptat, băiatul rămînea același.

Îndrumat de școală cu multă întîrziere și dîndu-și seama probabil că „metoda" nu dă rezultate, Bujor a renunțat la bătaie. După cum i s-a arătat de către diriginte, a încercat să se apropie de băiat omenește și să-l ajute cu vorba, cu îndemnul.

Aproape în fiecare seară începuse să-și rezerve timp pentru a sta de vorbă cu Andrei, ca între prieteni. Îl întreba de una de alta, îl povățuia cum să-și facă lecțiile și-i dădea sfaturi de toate felurile. Convorbirile durau uneori și cîte două ceasuri. Politicos și răbdător, Andrei asculta smerit. Numai din cînd în cînd, știindu-se neobservat o secundă clipea șiret, pentru sine. Niciodată nu și-ar fi îngăduit însă necuviința de a întrerupe cuvîntul tatălui.

De la școală veneau totuși vești proaste, care confirmau că Andrei continuă să se țină de drăcovenii, fără să se sinchisească de dăscăleala părintească. De ce oare ?

★

Între tată și fiu era o prăpastie. Ea începuse încă de pe timpul cînd trăia mama lui Andrei. În mod greșit, tovarășul Bujor își închipuia că dragostea soției față de copil îl înstrăinează pe Andrei de tată. Lucrurile ajunseseră pînă acolo că nici de-a rîndul nu-și mai adresau vreun cuvînt, cu toate că, în mod sincer, copilul își iubea părintele din tot sufletul.

După moartea mamei, Andrei suferi mult. A trecut prin clipe grele, răscolit de tristețe și singurătate. Simțea sincer și adînc nevoia de a se apropia de tată.

Lipsa de tact manifestată de tovarășul Bujor față de copil a creat între tată și fiu o stare de încordare permanentă, o răceală care paraliza elanurile de iubire.

Cu vremea, înstrăinîndu-se de tată din ce în ce, s-a luat după cîțiva derbedei, alunecînd spre vagabondaj... Școala n-a observat nimic neobișnuit și nici nu s-a interesat să vadă. S-a mulțumit să-l dojenească pentru abaterile mai grave, iar cînd a început să lipsească zile întregi, a anunțat părintele printr-o recomandată: „în urma repetatelor abateri săvîrșite, copilul d-voastră va fi luat în discuția Consiliului pedagogic și propus pentru eliminare. Noi am făcut absolut tot ce ne-a stat în putință pentru a-l îndrepta, dar elevul s-a dovedit necorespunzător pentru școală".

Cu toate că în mod sincer tovarășul Bujor și-a dat seama de unele erori pe care le-a făcut în munca de educare a copilului și dorea să le lichideze, a rămas dezorientat. De-abia cînd s-a schimbat directorul, a început să vadă unele lucruri mai clar.

★

Noul director al școlii, pedagog priceput, s-a preocupat să-l cunoască îndeaproape pe Andrei. Din relatările dirigintelui și ale profesorilor, îl știa băiat inteligent, cu mintea vioaie. Elevul a răspuns însă cu neîncredere față de încercările directorului de a se apropia de dînsul.

Pe măsură ce-l cunoștea mai bine, directorul își dădea seama că ironia uneori obraznică pe care o manifesta Andrei nu este decît o mască pe care o poartă pentru a-și ascunde o mare suferință.

Directorul a stat de vorbă și cu părintele elevului. Odată la școală, în alte rînduri acasă. Fiecare discuție îi îmbogățea cunoașterea băiatului.

Peste cîteva zile, în afară de celelalte cercuri de specialitate existente și întrucît mai erau încă 10-12 elevi care se ocupau cu radio, s-a anunțat înființarea unui cerc de radio-tehnică. Cînd s-a pus problema instalării unor locuri de lampă și de prize în atelier, a fost formată o echipă de elevi, care s-au oferit în mod voluntar să ajute pe tehnicienii instalatori. S-a oferit și Andrei. A fost refuzat. I s-a explicat că din echipa aceasta „nu pot face parte decît membrii cercului de radio". Pentru prima oară, nechemat, a cerut să vorbească cu directorul.

Cu toate că se stăpînea și vorbea puțin, Andrei era emoționat. Fiind întrebat de ce vrea să intre în cerc, Andrei a mărturisit că se simte în deosebi atras către tehnică și că dorește să devină inginer. Era prima confidență pe care Andrei o încredința directorului. Conversația a devenit mai animată, iar Andrei mai deschis, vorbăreț. Prin cîteva aluzii, directorul i-a dat să înțeleagă că este în curent cu unele întîmplări din viața sa și va căuta să-l ajute.

Surprins, Andrei s-a indignat; neînțelegînd bine rostul vorbelor își închipuia că i se întinde o capcană. S-a roșit la față și ridicîndu-se să plece azvîrli directorului cu impertinență:

— Să-i spuneți tatii că momeala n-a prins.

A doua zi, Andrei a cerut scuze directorului, arătînd că regretă atitudinea pe care a avut-o. Venind din nou vorba despre cerc, Andrei i-a cerut sfatul cu interes, promițînd dinainte că va face tot ce i se va cere.

Directorul a manifestat simpatie față de perseverența elevului de a lucra în cadrul cercului, însă acest lucru era deocamdată irealizabil pînă nu-și îndrepta situația notelor și comportarea față de școală.

Dovedind încredere față de director, Andrei i-a spus sincer că nu-l interesează școala decît în măsura în care îi oferă un răgaz, pînă ce taică-său, văzînd că n-are încotro, se va decide să-l retragă. Motivîndu-și atitudinea, a explicat că dacă termină școala, va fi silit să urmeze medicina și acolo nu se duce „nici mort".

— Dar dacă tatăl tău ți-ar îngădui să urmezi o profesiune tehnică?! — îl luă prin surprindere directorul.

— Asta nu se va întîmpla niciodată. Dumneavoastră nu-l cunoașteți.

— Răspunde-mi te rog la întrebare. Dacă totuși ți-ar îngădui?...

— Nu știu ce să răspund. Tata nu-mi dă voie. La noi acasă este o situație specială. Dacă o să aveți timp într-o zi, am să v-o povestesc.

Considerînd că momentul era potrivit pentru limpezirea situației, directorul i-a spus că a stat de vorbă cu tovarășul Bujor și după cîte a înțeles e de acord ca Andrei să se facă tehnician, numai să învețe bine și să termine clasa a X-a pentru a putea urma la politehnică.

Dacă nu-și înfrîna pornirea, făcea iar o prostie. Înfierbîntat și nesigur, Andrei nu știu ce să creadă. Era o glumă sau o cursă?

— Tata spunea că... chiar așa cum ați arătat dumneavoastră? încercă Andrei să verifice dacă a înțeles bine.

— Ieri am discutat ultima oară și chiar mă întreba dacă ți-am spus, îl asigură încă odată directorul.

— Atunci ce trebuie să fac tovarășe director? își reveni Andrei.

— Începe să înveți zdravăn și să te lași de prostii.

— Și cercul?

— Cînd devii om de treabă...

★

După orele de cursuri, Andrei l-a așteptat pe Mihăilescu și l-a rugat ca utemist și prieten să-l ajute la matematică și franceză, întrucît „trebuie să intru în cerc". Au stabilit ca aproape în fiecare zi, între 5-7, să-și facă împreună temele și să învețe.

Față de taică-său nu știa cum să procedeze. De cînd acesta a renunțat să-l mai dăscălească, s-a creat o atmosferă mai puțin încordată. Trebuia să intervină însă o explicație, ca să se lămurească lucrurile pe deplin. După convorbirea cu directorul, Andrei voia să se încredințeze dacă tatăl și-a schimbat părerile, și dacă într-adevăr așa era, însemna că trebuie să-i mulțumească, să-i vorbească altfel, și... chiar să-și modifice atitudinea.

Într-una din seri, tovarășul Bujor a întîrziat mai mult. Fusese acasă după amiază, dar a plecat iar și venea tîrziu. Nerăbdător să discute cu taică-său, băiatul era decis să aștepte. Ducîndu-se în cameră, a găsit pe masa sa de lucru, o carte: „Tînărul radio-amator" de V. G. Borisov. De cînd o dorea! Pe prima pagină scria mărunt și apăsat cu cerneală albastră:

— „Andrei, îți dăruiesc cartea din toată inima. Sînt convins că vei deveni un bun inginer. Tatăl tău".

Acasă nu era nimeni. N-avea cine să-l vadă cum tremura de emoție și-i zvîcneau tîmplele. S-a întins pe pat, a adormit cu lacrimi în ochi. Dimineața s-a trezit acoperit grijuliu cu plapoma.

★

Ceea ce s-a întîmplat ulterior se datorește unei conlucrări concrete între școală și părinte. Directorul a pus în curent pe dirigintele clasei a IX-a B cu noile schimbări în situația lui Andrei, indicînd o serie de măsuri. La unele materii, profesorii respectivi au ținut cu Andrei lecții suplimentare, dîndu-i teme speciale pentru verificarea sistematică a cunoștințelor de la începutul anului. La matematică și franceză a fost nevoie de o recapitulare a materiei din clasa VIII-a. Elevul a dovedit o ambiție neobișnuită de a învăța. Ajutat de colegi și lucrînd cu rîvnă, el a reușit în scurt timp să se îndrepte la toate materiile.

Cu disciplina a mers mai greu. Lipsa de seriozitate la unele ore stînjenea încă lecțiile. În recreații înjura, iar de cîteva ori a fost găsit fumînd.

Organizația de bază U.T.M. n-a mai stat pasivă și nu s-a mai mulțumit să critice în general atitudinea lui Andrei. Îndrumată îndeaproape, organizația de bază U.T.M. din școală s-a dovedit a fi un organism viu, închegat, reușind să creeze o puternică și solidară opinie în școală. Andrei a simțit că s-a schimbat ceva, după modul cum colegii au început să-i privească poznele. A crezut că este o reacție temporară și lucrurile vor merge mai departe așa cum au mai mers.

S-a înșelat. Critica ce i-a fost adresată prin gazeta de perete a răsunat în clasă într-un fel deosebit. Andrei n-a mai privit-o cu dispreț. Articolul era scris de Mihăilescu care-l ajuta la învățătură și punea problema atît de tăios că după orele de curs a stat singur să-l recitească și îi venea să moară de rușine.

Situația era limpede. I se dăduse un avertisment. Colectivul clasei aprecia progresele pe care le-a făcut la învățătură, dar îi cerea să renunțe la comportarea sa străină de școală și să se supună cerințelor școlare.

După amiaza s-a dus la Mihăilescu să-și facă lecțiile. Mama colegului i-a răspuns că-i plecat după treburi și i-a lăsat o scrisoare.

Pe o foaie de caiet erau scrise cîteva rînduri:

„Credeam că vrei cu adevărat să te schimbi. Ne-ai făcut de rîs. În ora de istorie cînd l-ai întrerupt pe tovarășul profesor cu o glumă grosolană și l-ai înjurat ca un vagabond pe Vasile care te-a îndemnat să te liniștești, mi-a fost rușine pentru tine. Crede-mă. Pînă nu-ți corectezi atitudinea, nu mai putem lucra împreună". Nelu.

...Și asta tocmai cînd se pregătea să discute cu prietenul său despre articolul de la gazeta de perete. Îl ustura fiecare cuvînt. La așa ceva nu s-a așteptat.

★

După obiceiul din ultima vreme, tatăl îl aștepta regulat cu masa de seară. Nu s-a așteptat însă să vină acasă atît de curînd. Îl știa la lecții. Fără introducere, dar abătut, Andrei i-a povestit ce s-a petrecut la școală cu el în ultimele zile. N-a omis nici un amănunt. La sfîrșit i-a arătat biletul.

Taică-su l-a întrebat.

— Nelu are dreptate?

— Are.

— Ce ai de gînd?

— Să dau dracului fumatul și să nu mai necăjesc oamenii la școală.

— Nelu unde stă cu casa?

— Pe Rosetti, lîngă unchiu.

— Ia-ți caietele și hai împreună.

— De ce? — se fîstici Andrei.

— Vreau să-i cer iertare prietenului tău, pentru purtarea pe care ai avut-o și să-i promit că n-ai să-l mai faci de rîs.

★

La înapoiere, vremea se înăsprise. O noapte geroasă de decembrie cu boltă înstelată. Zăpada scîrțîia și făcea umbletul anevoios. O bucată de drum n-a scos nimeni o vorbă. Vizita a fost grea și încărcată de emoții. Andrei își ținea tatăl de braț, puternic, bărbătește. Înainte de a ajunge pe ulița casei, băiatul încetini pasul. S-au oprit.

— Trebuie să-ți spun ceva tată, îi șopti Andrei ca un legămînt. Să știi că n-am să te fac de rîs. Mă crezi?

— Te cred, Andrei. În tine e miez bun. De aceea te iubea maică-ta... Și de aceea te îndrăgesc și eu.

ȘTEFAN S. MOHOR

Cu dalta și ciocanul

Pentru niște călători?

Închipuiți-vă că v-ați afla în Gara de Nord cerînd la ghișeu un bilet pentru acceleratul care trebuie să plece peste cîteva minute — să zicem — către Cluj.

— Nu vă putem da bilete pentru Cluj! — vă răspunde casierul.

— Cum tovarășe? — încercați dumneavoastră din nou, nedumerit — dar trenul trebuie să plece peste cîteva minute! Te rog, fii drăguț, și dă-mi repede biletul; zău, nu-mi arde acum de glume.

— Nu putem, tovarășe — vă răspunde casierul cu oarecare jenă — nu putem să vă dăm bilete pentru că șeful gării n-a dat dispoziție de plecare acestui tren.

Ca un duș rece peste toată fierbinteala dvs., acest răspuns vă uimește și vă reculegeți puțin speriat. Vă vin în minte toate posibilitățile care ar putea să oprească plecarea trenului. „Să știi că s-a stricat locomotiva — îți spui. Nu! asta nu se poate — gîndești — doar în depoul de locomotive Grivița Roșie sînt atîtea locomotive gata de drum. S-o fi troienit linia, s-a înzăpezit pe undeva. Cînd naiba? că doar buletinul meteorologic a anunțat vreme călduță, cu ploi — nicăieri n-a fost viscol.

— Nu, tovarășe, nu s-a întîmplat nimic. Șeful gării n-a dat încă dispoziție de plecarea trenului.

Cu aceeași uimire nu știți ce să credeți. Sînteți parcă convins că tovarășul de la casă își bate joc de dvs. Sau? Vă înghiață inima! — știți bine că trebuie neapărat mîine să fiți la Cluj — și dvs. ați întîrziat. Trenul a plecat. Vă uitați din nou la ceas. Nu! n-a stat! Este imposibil!... N-ați mai pomenit ca trenul către Cluj să nu plece la ora fixată. A...? Iarna trecută? Ei! atunci a fost viscol... linii troienite.. atunci, oricine știe, nu mergeau trenurile. Dar acum? Ei, nu! casierul își bate joc de dvs.

Vă adresați din nou enervat și puțin răstit.

— Tovarășe, te rog nu mă ține aci că pierd trenul. Să știi că mă voi plînge șefului gării pentru comportarea dumitale ne la locul ei.

— Imposibil, vă spune casierul — de data aceasta oarecum șugubăț și cu-n zîmbet înțelegător — șeful gării s-a dus pînă acasă să tragă un pui de somn și probabil că azi nu va pleca trenul către Cluj și dvs. n-o să aveți cui mă reclama.

★

Nu, nu te neliniști, cititorule care vrei să călătorești cu trenurile noastre în vreun colț al țării — aceste lucruri nu s-au întîmplat. Din Gara de Nord trenurile pleacă la ora fixată în toate direcțiile. Conducerea Gării de Nord se află la postul său și dispozițiile de plecare a trenurilor vin la timp. Nici tovarășii de aci nu pot concepe ca un tren către Cluj să nu plece atunci cînd este stabilit.

Însă...

★

La Dorohoi — spre exemplu — există oameni care nu numai că pot concepe să nu plece un asemenea mijloc de transport cum este cursa regulată I.R.T.A. atunci cînd este stabilit, ci chiar...

★

Duminică 16 ianuarie ora 14,45 ...În sala de așteptare a autogării I.R.T.A. din Dorohoi călătorii se plimbă agitați prin fața casei de bilete și-și privesc nervoși ceasurile.

— Ce face casierul ăsta, nu mai dă bilete? De un sfert de oră trebuia să înceapă și, iaca, mai avem un alt sfert de ceas pînă pleacă mașina și noi n-avem bilete!

— Ne-a zis să mai așteptăm nițel — îl liniști pe cel care întrebase un cetățean ce stătea în fața ghișeului.

Peste un sfert de oră — cînd mașina trebuia deja să pornească — călătorii își pierduseră răbdarea și la insistențele lor, casierul ieși în ușă și cu oarecare sfiiciune, evitînd să-i privească în ochi, spuse că mașina către Suceava-Fălticeni „nu va pleca astăzi".

Revoltați, cetățenii cerură lămuriri. Puțin cam încurcat, casierul încercă să explice că pe șosea e... polei și mașina poate să alunece... și „doamne ferește, se mai poate întîmpla vreun accident".

— Ce vorbești tovarășe? — sări un cetățean — n-a căzut azi un strop de ploaie, uită-te la cer; dumneata nu mai vezi soarele? e senin ca vara, iar azi noapte... și lună și stele erau aninate pe boltă... mai mare mîndrețea... cui vrei să vinzi dumneata gogoși?

Încurcat de tot, casierul se agăță ca înecatul de-un pai:

— Tovarăși, vîntul ăsta care suflă... a-nghețat totul... drumul e ca sticla... noi avem răspundere... nu putem să vă lăsăm să plecați... vi se poate întîmpla ceva...

Cetățenii „nerecunoscători" pentru grija pe care le-o poartă conducerea autogării I.R.T.A.-Dorohoi, cerură să se pună lanțuri la cauciucuri, iar unul dintre ei, care venise dimineața de la Suceava cu o altă mașină, făcu praf „argumentul" casierului povestind cum era drumul.

Fîstîcit de tot și fără „argumente", casierul dădu în sfîrșit „pe față" cauza:

— „Știți tovarăși... de fapt... șeful autogării și șeful garajului nu sînt aci și n-au dat dispoziție să plece cursa... știți azi e duminică și mai trag și ei un pui de somn după amiază... s-au gîndit că astăzi poate nu sînt călători și... ce-au zis... să se mai odihnească și șoferii... Eu — încercă casierul să-și justifice neputința — n-am dispoziție să eliberez bilete... eu nu pot să vă iau banii..."

Indignați, călătorii au protestat vehement, cerînd să fie respectat programul curselor I.R.T.A.

Un minut mai tîrziu, un salariat al autogării se strecură grăbit prin mulțime. Se cunoștea că era frămîntat. Cum să tulbure el somnul de după amiază — și încă de duminică — al șefului autogării (tov. Haliliuc Iorgu) sau să întrerupă siesta după prînzul copios al șefului garajului (tov. Popa Nae) acolo, pentru niște călători?

I. CRACIUN

INCUBATORUL VA SCOATE 62.000 OUĂ

ARAD (de la corespondentul nostru). — În anul 1953 s-a experimentat „Incubatorul industrial B" de la G.A.S.-Aradul Nou. În prima serie, din 100 de ouă au ieșit 77 pui, în seria doua procentul a fost de 83 la sută iar în seria treia de 89 la sută. Incubatorul industrial B a scos în anul 1953 un număr de 46.860 pui. De atunci, numeroase G.A.C. din regiunea Arad și-au mărit fermele de păsări.

Această clocitoare, cu o capacitate de 64.000 ouă, a fost inventată de inginerul Danciulescu Ion, Laureat al Premiului de Stat. Deși special construit pentru ouă de găină, incubatorul poate folosi și pentru ouă de rață și fazan. Primii 500 pui de fazan scoși de incubator au fost ai Ocolului silvic din raionul Chișineu-Criș. De la incubatorul cu o capacitate de 2.000 de ouă existent la noi cu cîțiva ani în urmă, s-a construit la Arad unul din cele mai mari incubatoare din Europa. Prin folosirea unui nou sistem de încălzire, incubatorul industrial B are avantajul că înlătură cu desăvîrșire curenții violenți de aer care la vechile incubatoare agitau praful și puful infectînd o parte din ouă.

Pardoseala și tavanul incubatorului sînt izolate cu plută pentru reducerea pierderilor de căldură. Încălzirea se face electric, cu aragaz sau cu lemne. Incubatorul este de asemenea prevăzut cu un aparat de reglare a temperaturii care semnalizează acustic și vizual o eventuală depășire sau scădere a temperaturii normale. În anul 1955, incubatorul industrial B. va scoate 60.000 pui de găină și 2.000 boboci de rață.

În prezent, în Arad se construiește o fabrică de incubatoare. Peste puțină vreme, gospodăriile agricole de stat și colective cu ferme de peste 5.000 de păsări vor putea avea incubatoare proprii.

NOUTĂȚI TEHNICE DIN U. R. S. S.

★ ★

Noi produse din piei de păsări

Colaboratorii laboratorului de merceologie al Institutului Unional de cercetări științifice în domeniul vînatului au elaborat metodica jupuirii și conservării pieilor păsărilor înotătoare, a argăsirii și cusutului din ele a unor obiecte care imită pe cele din blană. Modelele acestor produse au fost supuse experimentării și au dovedit înalte calități, avînd un aspect exterior excelent.

În Uniunea Sovietică există 40 de specii de păsări ale căror piei pot fi folosite pentru confecționarea obiectelor de iarnă din „blănuri". Acestea sînt lișițele, cormoranii, pelicanii, diferite rase de rațe, gîște etc. Pieile lor nu sînt inferioare majorității blănurilor și se deosebesc prin trăinicie, prin bune calități termoizolatoare, prin faptul că sînt ușoare și au un aspect frumos.

Din pieile de păsări înotătoare se pot confecționa jachete pentru femei, căciulițe, manșoane, paltoane de copii, gulere, veste și altele.

Decoruri luminiscente

Decorul care reprezintă un pustiu se transformă treptat într-o oază înfloritoare, o pădure deasă se preface într-un loc populat de monștri fantastici. Acest fenomen se petrece nu într-un film, ci pe scena teatrului de operă și balet din Uzbekistan sau pe scena teatrului de dramă din Estonia...

Încă cu mulți ani în urmă, a existat tendința de a se folosi pentru decoruri culori luminiscente. Acest procedeu nu a dat la început rezultatele așteptate. Spectacolul trebuia să se desfășoare într-o sală întunecoasă. Străduindu-se să folosească decoruri luminiscente, mulți maeștri ai scenei pierdeau din vedere că principalul pe scenă nu e decorul sau costumele, ci artistul și, de aceea, în cele din urmă trebuiau să renunțe la folosirea acestui sistem.

Au trecut de atunci însă mai mulți ani. Și iată că un grup de pictori a înlăturat greutățile ce împiedicau folosirea acestui sistem. În urma unor experiențe repetate, s-au elaborat procedee care permit să se ajungă la aceleași efecte feerice, în condiții de iluminare normală a scenei. Culorile nu stingheresc și nu pun în umbră figura artistului. De pildă, în basmul „Crăiasa de zăpadă", care e prezentat pe scena teatrului de dramă și comedie din Moscova, în primul act, artista, îmbrăcată într-un costum luminiscent joacă pe o scenă obișnuită, discută cu partenerii ei îmbrăcați în costume obișnuite. Figura crăiesei e luminată iar fața ei și figurile celorlalți artiști sînt bine văzute de spectatori. S-a ajuns la folosirea decorurilor cu culori luminiscente datorită în primul rînd faptului că pînza decorurilor este pictată nu numai cu culori pur luminiscente, cum se folosea mai înainte, ci și cu combinații din culori obișnuite. Acest procedeu permite folosirea culorilor luminiscente atît la lumina zilei sau la lumina electrică cît și la acțiunea razelor ultraviolete.

Pe această bază s-a desăvîrșit așa numita metodă a transformării culorilor luminiscente. Pe una și aceeași pînză se pot picta diferite peisaje care pot fi folosite prin transformarea imaginii. Această metodă e interesantă nu numai din punct de vedere artistic, dar are pentru teatre și o mare importanță economică.

În prezent s-a creat o gamă de culori cu diferite combinații (multe nuanțe de la fiecare culoare), s-a ajuns la o tehnică și tehnologie perfecționată a decorurilor luminiscente. Această metodă e folosită cu succes în Uniunea Sovietică în domeniul teatrului și al operei și are perspective de aplicare în domeniul arhitecturii, în cinematografie și în diferite ramuri ale artei decorative.

Combine perfecționate

În anul acesta va începe în Uniunea Sovietică fabricarea în serie a combinei „S-4 M.P."

Acest nou tip de combină este superior vechii combine „S-4". Înainte, pentru a tăia grînele cît mai aproape de pămînt, combinerul trebuia să depună mari eforturi, deoarece aparatul tăietor era legat prea rigid de tractor și la o ridicătură cît de mică a pămîntului se înălța iar grînele erau tăiate departe de pămînt.

Hederul noii combine se sprijină pe tălpi care se tîrăsc pe pămînt. Datorită acestor tălpi, combina se adaptează la nivelul terenului.

Pentru a descărca coșul combinei se pierd de obicei 6-10 minute în fiecare oră de muncă. Aceasta scade cu mult productivitatea combinelor autopropulsate existente. Coșul noului tip de combină care are o capacitate de 1300 kilograme se descarcă din mers și pentru aceasta nu se pierd decît 1.5-2 minute.

Combinele existente sînt înzestrate cu dispozitive remorcate pentru căpițarea plevei și a paielor. Căpițele au o mărime de 15 metri cubi și sînt făcute de doi muncitori care lucrează manual cu furcile, așezînd și presînd paiele. Combina „S-4 M.P." e înzestrată cu un dispozitiv de căpițare suspendat, cu un volum de două ori mai mic decît cel obișnuit, dar datorită faptului că paiele sînt presate și așezate de un mecanism special, dispozitivul servește în aceeași măsură ca și vechiul dispozitiv care are o capacitate mai mare.

Noua combină are o importanță deosebită pentru zona de silvostepă, unde terenul e mult mai accidentat iar în timpul recoltării cad ploi abundente. Pentru învingerea acestor obstacole există șenile care în curs de trei ore pot înlocui roțile tractorului.

Pentru a mări fertilitatea culturilor cerealiere, oamenii de știință din Uniunea Sovietică au proiectat construirea a diferite tipuri de mașini de o înaltă productivitate pentru principalele raioane cerealiere, care să răspundă cerințelor crescînde ce stau în fața agriculturii sovietice.

Anul trecut au fost încercate pe ogoarele din Kuban și din Siberia de vest două modele de combine de o productivitate ridicată, marca „S.K.-8".

Combina autopropulsată „S.K.-8" lucrează pe o lățime de 8 metri, adică de două ori mai mult decît combina „S.K.-4". Noua combină va recolta cîte 3 hectare (cu o producție de 30 chintale la hectar) pînă la 6 hectare pe oră (cu o producție de două ori mai mică).

Experiențele au arătat că combina „S.K.-8" are o mare productivitate. În coșul ei cad în fiecare secundă cîte trei kilograme de cereale bine curățate, adică de trei ori mai mult decît la combinele vechi.

Din Expoziția Anuală de Stat a Artelor Plastice

Puternica imagine artistică a unei eroine populare

Mulți vizitatori ai Expoziției Anuale de Stat a Artelor Plastice s-au oprit îndelung în fața tabloului „Ecaterina Varga" al pictorului Ștefan Szönyi. Aceasta se datorește desigur profundei simțiri cu care artistul a rezolvat plastic, deosebit de rețetele plate și mereu aceleași ale unora din picturile noastre, atît tema compozițională pe care ne-o dezvăluie cu claritate, cît și caracterizarea personajului. Cu pasiunea adevăratului creator, pictorul Szönyi a făurit în tabloul amintit imaginea fizică și morală a eroinei populare Caterina Varga, despre a cărei viață și activitate istoria ne-a păstrat doar puține documente.

„Lucrătoare cu brațele", după cum consemnează documentele vremii, Caterina Varga, născută în comuna Rupea, se stabilise în anul 1841 în Munții Apuseni, situîndu-se în fruntea luptei moților pentru revendicări sociale. Cunoscînd cîteva limbi, ea redactează nenumărate memorii către curtea imperială din Viena, unde se și duce de cîteva ori, cerînd dreptate și anchetarea abuzurilor făcute de autorități împotriva iobagilor și muncitorilor din minele de aur de la Abrud. Prin cuvintele ei înflăcărate, prin faptele sale, ea pregătește pe moți pentru revoluție. La chemarea ei, moții trec la acțiuni revoluționare. Autoritățile au încercat de nenumărate ori s-o aresteze, dar o gardă personală permanentă și dragostea miilor de țărani o apărau cu strășnicie. Totuși, în 1847, vicarul episcopiei ortodoxe din Sibiu, Andrei Șaguna, reușește prin trădare și vicleșuguri s-o atragă într-o cursă. Condamnată la închisoare, este eliberată cîțiva ani după revoluție, petrecîndu-și apoi restul vieții, după unele legende, în mijlocul moților.

Bazat pe puținele documente existente, după o muncă de aproape 6 ani, pictorul Szönyi ne redă un moment caracteristic din viața „Doamnei moților". Meritul lui mare constă în dezvăluirea caracterului acestei eroine, în prezentarea unui tablou unitar din punct de vedere al reconstituirii istorice și al unui bogat conținut de idei. Într-o cameră în semiobscuritate, o femeie matură, plină de energie și hotărîre, cu pana în mînă, s-a oprit din scris pentru a-și alege cuvintele care să dea grai flăcării de mînie ce sclipește în ochii săi. Figura așezată contra luminii amplifică, prin gama de culori închise folosită de artist, dramatismul sufletesc al eroinei. Fiecare amănunt ales dezvăluie o trăsătură sufletească, adîncește și explică procesul istoric în care se desfășoară acțiunea tabloului. Compoziția, deși reprezintă un singur personaj, are mult epic; singurătatea în care stă Caterina Varga nu implică și izolare. Din întreaga ei atitudine și expresie se desprinde legătura puternică cu poporul, cu cei mulți și asupriți. În gîndurile și voința ei se strîng parcă și se generalizează gîndurile și voința a mii de oameni. Camera întunecoasă și sărăcăcioasă sugerează simplu locul și mediul în care trăiește, iar lumina care pătrunde printr-un ochi de geam îi dă personajului un contur masiv, dominant. Mișcarea energică, gîndirea concentrată de pe figura sa, întreaga compoziție a tabloului te conving de personalitatea puternică a acestei femei, îți trezesc un sentiment de caldă simpatie și admirație. Este un portret deosebit prin realizarea sa artistică, care va da aripi noi portretului compozițional în plastica noastră.

A prinde caracteristica unui om este în general o problemă complicată în artă, căci a reda personalitatea unui om, personalitate legată prin mii de fire de societatea în mijlocul căreia trăiește, de principiile morale, de năzuințele timpului său, de clasa sa, cer desigur calități deosebite unui artist. Pentru a crea un portret real, artistic, pictorul trebuie să realizeze unitatea dintre expresivitatea individuală și caracteristica socială. O astfel de unitate reușește pictorul Szonyi în tabloul său. Dar la aceasta a ajuns după un îndelung studiu și zeci de încercări. Reținem dintre acestea o compoziție mai amplă care educea o altă viziune asupra eroinei, umblînd călare prin Munții Apuseni. Ecaterina Varga e prinsă aici într-o lumină care-i dă o strălucire deosebită, strălucire care lipsește întru cîtva în tabloul expus. Dacă pictorul reușește aici să redea dramatismul vieții în care a trăit eroina, nu reușește pe deplin să sugereze aceea credință într-un viitor mai bun care a însuflețit-o cînd i-a îndemnat pe moți să ia armele în mîini în 1848. Tonalitatea închisă în care este pictat tabloul accentuează mai mult atmosfera de tristețe; unele suprafețe neadîncite plastic, monocrome, diminuează din calitățile remarcabile coloristice ale picturilor lui Szonyi dovedite și în această realizare îndeosebi în pictarea vestmintelor eroinei. Punînd figura în umbră, pictorul îngreunează oarecum înțelegerea clară și imediată a caracterului și stării psihice a Caterinei Varga.

Ecaterina Varga

SZÖNYI ȘTEFAN
Artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat

Dar deosebitele posibilități artistice pe care Ștefan Szonyi le-a arătat în acest portret ne îndreptățesc să sperăm că viitorul tablou, „Procesul de la Craiova", la care lucrează acum, va ridica pe o treaptă mai înaltă calitățile sale de portretist și pictor de compoziție.

Tabloul „Ecaterina Varga" este un exemplu al artei portretistice care devine o artă cu mare forță de generalizare, valoroasă, atunci cînd este animată de cea mai înaltă gîndire socială, de cea mai profundă înțelegere din partea artistului.

MIRCEA DEAC

Tribuna propagandistului

Cum mă pregătesc pentru lecție

Am început să duc munca de propagandist de-abia de anul acesta. Mărturisesc că nu mi-a fost de loc ușor. Primele lecții n-au fost lipsite de emoții, de neîncredere în capacitatea mea de a organiza temeinic învățătura în cercul politic.

Cunosc îndeaproape pe fiecare din cei 18 elevi de la cursul seral pe care-l conduc. Setea de cunoștințe, interesul firesc pentru tot ceea ce este legat de viața noastră nouă, de dezvoltarea ei, interesul pentru evenimentele interne și internaționale manifestat de cursanți au făcut munca mea mai vioaie și mai plină de bucurii, mi-au întărit încrederea în forțele mele și în reușita muncii.

Cu toate că la început lecțiile pe care le predam nu erau destul de atrăgătoare, vii, totuși nu s-a întîmplat vreodată să lipsească vreun cursant nemotivat de la lecție. Atitudinea conștiincioasă a cursanților mi-a impus o și mai temeinică pregătire. Tocmai despre acest lucru, despre felul cum mă pregătesc eu pentru o lecție, aș vrea să mă ocup în rîndurile ce urmează cu dorința de a afla la rîndu-mi și metodele folosite în muncă de alți propagandiști.

Arătam la început că am întîmpinat unele greutăți în pregătirea și predarea lecțiilor. Multe dintre greutățile întîmpinate le-am înlăturat participînd cu regularitate la cursurile de instruire a propagandiștilor de pe lîngă cabinetul de partid. Aci, pe lîngă faptul că noi propagandiștii lămurim multe lucruri, primim și indicații prețioase asupra felului cum trebuie să studiem și să predăm lecția sau să conducem o convorbire.

Partea cea mai importantă — după părerea mea — în pregătirea unei lecții o constituie studiul individual. Am observat că atunci cînd am studiat în fugă, cu cîteva zile înainte de ședința cercului, lecția pe care o predam era mai seacă, mai puțin documentată și interesul cursanților era mai scăzut. Și, dimpotrivă, atunci cînd mă pregăteam temeinic, zi de zi, eram mai stăpîn pe problemă, expuneam ideile cu mai multă siguranță și interesul cursanților creștea.

Iată, de pildă, cum m-am pregătit pentru lecția a VI-a intitulată: „Lupta oamenilor muncii din țara noastră sub conducerea partidului, pentru făurirea regimului democrat-popular".

Înainte de a începe să studiez, am citit cu atenție notițele luate la cursul de instruire a propagandiștilor. Apoi am împărțit întreg materialul bibliografic indicat pentru lecție astfel încît am reușit să-l conspectez în timp de 10 zile.

Pentru a face cursurile mai interesante folosesc în predarea lecțiilor exemple din literatura beletristică. Pentru lecția 6-a, de pildă, am citit și am folosit exemple din romanul „Incendiatorii" de N. Șpanov.

Citirea zilnică a presei și în special a „Scînteii tineretului" mă ajută în actualizarea problemelor pe care le tratez. Vorbind despre ajutorul dat de imperialiștii americani lui Hitler în pregătirea celui de al II-lea război mondial, am arătat politica dusă astăzi de cercurile monopoliste pentru reînarmarea Germaniei occidentale.

În pregătirea unei lecții caut să culeg întotdeauna date și fapte legate de fabrica noastră „Textila 11 Iunie"-Galvana, unitatea B, care a fost în timpul războiului grav avariată. Astăzi acest lucru nu se mai observă. Pe lîngă faptul că a fost refăcută, fabrica noastră s-a dezvoltat mult în ultimii ani. De la oamenii mai în vîrstă, de la comuniști, am aflat despre aportul muncitorilor noștri la reconstrucția fabricii. La pregătirea lecției a 6-a am folosit acest exemplu, arătînd cursanților în mod concret cum, prin lupta poporului nostru sub conducerea partidului, a fost refăcută economia națională distrusă de război și apoi s-a dezvoltat an de an.

După citirea întregului material bibliografic, a literaturii beletristice legate de problema pe care o tratează lecția și după culegerea exemplelor din fabrica noastră, încep să redactez lecția. Eu obișnuiesc, pentru că n-am prea multă experiență, să scriu tot ce va trebui să vorbesc. Știu că citind lecția și nu expunînd-o liber nu reușesc să captez atenția cursanților. Neavînd însă experiența ca să predau lecția liber, mă străduiesc s-o citesc în așa fel încît să reușesc să întipăresc în mintea cursanților ideile cele mai principale.

Lecția astfel redactată o prezint întotdeauna, cu cel puțin o zi înainte de ținerea ședinței cercului, comunistei Bratu Elena, propagandistă a cursului seral de partid din schimbul nostru.

De multe ori, cu toate că planul lecției și conspectul au fost temeinic pregătite, eu rămîn la fabrică mai mult ca de obicei și trec pe la tov. Ghiță, secretarul organizației de partid, care mă ajută la clarificarea unor probleme.

Dar pregătirea mea nu se sfîrșește aici. Cu o seară înaintea lecției, eu verific pentru ultima dată notițele. Recitesc din nou conspectul, fac ultimele însemnări pe textul lecției, explic înțelesul unora dintre cuvinte și expresii, care ar putea să fie neînțelese de elevi. În momentul acesta, eu discut în gînd cu acei care mă vor asculta mîine la curs. Prin fața mea trec cei 18 cursanți: Adamescu Elena și Roman Vistina, țesătoare, care întotdeauna lucrează peste normă, Gornescu Marin care datorită conștiinciozității cu care lucrează a fost numit ajutor de maistru, Barbu Florica care cu o lună în urmă dădea multe rebuturi și care se numără acum printre țesătoarele fruntașe, precum și ceilalți tovarăși din grupa mea.

Privindu-i, simt o mare satisfacție și de multe ori îmi zic: și eu contribui la educarea lor. Apoi pornesc și mai hotărît la muncă.

Propagandist
ION STANCULESCU

Clubul studenților din Capitală

A intrat în tradiția vieții studențești, ca în fiecare an — în perioada vacanței de iarnă și de vară — să se organizeze cluburi în care tinerii să-și petreacă în mod plăcut timpul. În anii trecuți unele cluburi au funcționat mulțumitor. Anul acesta însă, s-au luat măsuri din timp pentru organizarea cît mai plăcută a zilelor de odihnă pentru studenții Capitalei.

În localul Institutului politehnic din strada Smîrdan s-au amenajat săli de șah, de tenis de masă, săli de lectură pentru toți studenții din București.

De curînd a avut loc în fața a numeroși studenți din institutele din Capitală, deschiderea acestui club central.

La deschidere, tovarășul Uho Ilia de la Institutul de mine din București, a vorbit despre felul cum se organizează în Uniunea Sovietică vacanța de iarnă a studenților. Pe această cale, studenții noștri au aflat multe lucruri interesante din metodele de organizare a odihnei studenților sovietici, pe care le vor aplica și în activitatea clubului lor.

A urmat un frumos program interpretat de studenții conservatorului „Ciprian Porumbescu".

Tradiționala reuniune tovărășească s-a desfășurat apoi într-o atmosferă veselă.

Fiecare zi de vacanță va aduce studenților surprize. Pe lîngă activitatea sportivă care se va desfășura în fiecare zi, studenții se vor întîlni cu artistul emerit Radu Beligan care le va vorbi despre rolul său în piesa „Mielul turbat". În mijlocul lor va mai veni maestrul sportului Zeno Dragomir. El le va povesti studenților despre succesele obținute în sport. Pentru duminecă și luni este planificată de asemenea o excursie interesantă la Predeal. Programul cuprinde și vizionări de spectacole, la operă, la teatru, vizitarea Galeriei naționale etc.

Clubul central din Capitală va asigura studenților în zilele vacanței de iarnă o recreiere atrăgătoare.

Noi transporturi de mărfuri sosite din U.R.S.S.

Stația de cale ferată Socola Roșie. Din zeci de vagoane se descarcă însemnate cantități de mărfuri sosite din U.R.S.S. Ele pleacă apoi spre cele mai îndepărtate colțuri ale țării noastre.

De la începutul anului și pînă la 22 ianuarie au sosit din Uniunea Sovietică, în stația Socola Roșie, 9955 tone laminate de fier, 231 tone de asbest, aproape 8000 tone de cocs pentru furnale, aproape 2.500 tone de cocs pentru turnătorie, 600 tone produse chimice, peste 2.000 tone de îngrășăminte chimice. Pentru marile cuptoare din Hunedoara, Cîmpia Turzii și altele, au sosit însemnate cantități de cărămidă de magnezită. Pentru fabrica de penicilină și pentru fabrica de rulmenți din Moldova, precum și pentru alte fabrici din țară, au sosit aproape 1.000 tone de mașini industriale: strunguri, raboteze, mașini de mare precizie etc.

(Agerpres)

Un nou cartier

Vă mai aduceți aminte unde se ținea tîrgul săptămînal din Craiova? Era acolo, la o margine a orașului un loc viran, plin de mărăcini cu un aspect destul de urît. În 1953 sfatul popular al orașului a hotărît să se construiască aici locuințe pentru muncitorii fabricilor din oraș.

Dacă vei trece acum pe aici vei rămîne uimit. În locul mărăcinilor, s-a ridicat un cartier. Aici sînt numai 4 blocuri cu un etaj, 14 locuințe pentru muncitorii de la trustul 6 construcții, 10 locuințe pentru cei de la fabrica Electroputere și 12 locuințe individuale. Pe măsură ce clădirile s-au terminat, orașul s-a și populat. S-au mutat în locuințe noi muncitori de la depoul C.F.R. Craiova, de la Uzina de mașini și unelte agricole „7 Noiembrie".

Credeți însă că orășelul muncitoresc va rămîne la dimensiunile de acum? Nu. În curînd, se vor mai construi aici încă 4 blocuri cu 2 etaje.

Corespondent,
ION RIZOIU

Informații

Joi 27 ianuarie orele 18 va avea loc la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice din str. Batiștei nr. 14 un simpozion cu tema: „Ajutorul tehnico-științific și de producție acordat de Uniunea Sovietică altor state în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice".

Vor lua cuvîntul: ing. Victor Iancovici, locțiitor al ministrului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice, acad. prof. Eugen Bădărău, prof. univ. Horia Hulubei, directorul Institutului de Fizică al Academiei R.P.R., prof. univ. dr. Valer Novacu, membru corespondent al Academiei R.P.R.

★

Sute de oameni ai muncii din Iași au urmărit duminică în sala Teatrului de Stat desfășurarea fazei regionale a concursului brigăzilor artistice de agitație din întreprinderi și instituții.

Au luat parte 10 brigăzi artistice de agitație din orașele Iași, Roman, Vaslui și Huși, care au prezentat cu acest prilej scenete, scheciuri, cuplete și monologuri care au popularizat pe fruntași în producție, satirizînd în același timp elementele înapoiate.

Din sala tribunalului

Corduneanu Ilie din comuna Zamoștea, raionul Rădăuți, a ocupat pînă mai acum cîtva timp funcția de ajutor mecanic la moara de stat „8 Mai" din Dornești.

Profitînd de lipsa de vigilență și control din partea conducerii morii, a organelor administrative și de control, el a sustras însemnate cantități de făină de patiserie, făină integrală, tărîțe, uruială și altele. El a scos toate acestea din moară pe cînd era de serviciu în tura de noapte.

Fiind descoperit, Corduneanu a fost deferit justiției. Tribunalul popular Rădăuți l-a condamnat la 2 ani închisoare corecțională pentru delictul de furt din avutul obștesc și despăgubiri civile în valoare de 2350 lei. Sentința a rămas definitivă.

Corespondent
OCTAVIAN CRAMARCIUC

SCHIORII DIN VIRF DE MUNTE

Aproape de vîrful muntelui Vlădeasa se întinde pe o distanță cam de vreo 32 kilometri o comună mare, cea mai mare din raionul Huedin. Este comuna Răchițele. Aici mai fiecare tînăr știe să schieze. Tinerii din această comună au amenajat o porțiune lungă de aproape 12 kilometri pe care zboară ca vîntul zeci de schiuri și săniuțe spre poale. Într-adevăr, condițiile geografice au permis ca de sus din Dealul Săcuiului și pînă jos la Sîncrai lîngă Huedin, pe o pîrtie bine amenajată, să se antreneze mai în fiecare zi schiorii comunei.

Despre întrecerile la care vor participa în cadrul Spartachiadei de iarnă a satelor, au auzit încă de mult tinerii din Răchițele.

Ca să-ți povestească utemistul Floca Teodor despre întrecerile schiorilor din comuna Răchițele, despre entuziasmul tinerilor sportivi de aci, este nevoie de multă răbdare. Nu pentru alta, dar multe lucruri și fapte interesante s-au petrecut în ultima întrecere a Spartachiadei de iarnă a satelor.

Anul acesta, odată constituită, comisia de organizare a Spartachiadei din comuna Răchițele și-a propus să mobilizeze peste 130 de tineri țărani muncitori numai la concursurile de schi. Pentru aceasta, la gazeta de perete, pe panouri, au fost afișate numeroase lozinci mobilizatoare, care cheamă pe tineri să participe în număr cît mai mare. Comisia de organizare, în strînsă colaborare cu organizația de bază U.T.M., manifestă o grijă deosebită pentru ca încă din etapa I, cea mai importantă — etapa pe comună, să se prezinte la startul probelor majoritatea tinerilor. În acest timp, schiorii comunei se antrenează de zor. Majoritatea schiurilor sînt de construcție proprie. Ele alunecă cu repeziciune pe pîrtia ce coboară spre poalele muntelui.

Cu cîteva zile în urmă, schiorii din vîrful muntelui Vlădeasa s-au prezentat la start. A fost o sărbătoare pentru toți țăranii din comuna Răchițele. De-a lungul pîrtiei foarte mulți țărani muncitori — dintre care nu lipseau nici bătrîni rezemați în toiage — au ținut să încurajeze pe tinerii sportivi, pe fiii și nepoții lor.

— Întrecerea va fi dîrză — spune tînărul Moldovan Nicolae. Cu schiuri ca ale mele, pe care știu să le strunesc bine, 12 kilometri e o nimica toată.

Dar iată că arbitrul concursului îi cheamă pe sportivi la start. Moldovan Nicolae, Lupaș Traian, Isailă Sălăgean și toți ceilalți schiori au pornit întrecerea din cadrul primei etape a Spartachiadei. Lupta lor sportivă este dîrză. Cîștigătorul concursului va fi cunoscut după mai multe zile în care vor lua parte la întreceri toți cei peste 130 de tineri schiori din comuna Răchițele.

R. CALARAȘANU

În regiunea Baia Mare

Ca și în celelalte regiuni ale patriei noastre, mulți tineri țărani muncitori din regiunea Baia Mare sînt antrenați în concursurile Spartachiadei de iarnă a satelor.

Pînă la data de 15 ianuarie, la cele trei discipline sportive — șah, schi și săniuțe — au fost înscriși 5411 tineri. Numai în raionul Șomcuta Mare printre cei înscriși se întrec 400 de șahiști, 172 de schiori și 314 echipaje de săniuțe.

În comuna Remetea Chioarului din acest raion, la început nu existau schiuri, iar săniuțele erau insuficiente pentru cei 50 de tineri înscriși. Din inițiativa utemistului Vesea Vasile, au fost confecționate un număr de perechi de schiuri și săniuțe, cu care s-a complectat inventarul sportiv necesar pentru concursuri. Atît la șah, la schi sau săniuțe, întrecerile au fost deosebit de dîrze. La sfîrșitul lor, în proba de schi, campionul comunei a devenit Gh. Remetean iar la săniuțe Toma Dușecan.

Tinerii din comuna Săcălășeni îndrăgesc mai mult șahul. Asta o poți vedea din numărul înscrișilor: la șah 28 de concurenți. Pentru a ocupa locurile I și II, tinerii Cardoș Alexandru și respectiv Buzdugan Alexa au înfruntat adversari greu de învins.

Aceeași animație domnește și printre tinerii din raionul Lăpuș. Aici s-au înscris la întrecerile din cadrul Spartachiadei satelor peste 750 de tineri. În majoritatea comunelor, întrecerile s-au și disputat. În comuna Cetățele, locurile I și II la schi au fost cucerite de Rogojan Aurel și Roman Gavril. La săniuțe, Crăciun Castan a cucerit locul I.

În comuna Mînăștur, zilele trecute s-au întrecut 25 de tineri la schi. Dintre ei, Mihăilescu Aurel a devenit campionul comunei. În raionul Sighet au fost antrenați în cadrul Spartachiadei 1250 de tineri dintre care 213 fete.

Dintre cei înscriși, 470 concurează la schi, 670 la șah, și restul la săniuțe. Acolo unde comisiile de organizare a Spartachiadei au muncit așa cum trebuie s-au obținut rezultate bune. De pildă, în satul Mănești 145 de tineri au fost antrenați la aceste concursuri, iar la Cîmpulung pe Tisa cei peste 100 de participanți își dispută cu mult succes întîietatea. Cu succes se desfășoară întrecerile și în comuna Bîrsana și Budești unde participă peste 150 de tineri săteni.

Aceste succese sînt însă umbrite de o serie de lipsuri ce se manifestă cu prisosință în ceea ce privește antrenarea tinerilor la concursurile Spartachiadei. În raionul Vișeul de Sus, de pildă, tovarășul Mihai Stan care răspunde de această problemă din partea comitetului raional U.T.M. nu a făcut nimic pentru mobilizarea tinerilor țărani muncitori la întreceri.

Nesatisfăcătoare este și situația din raioanele Cehu Silvaniei și Carei. În aceste raioane, numărul participanților la concursurile Spartachiadei este foarte mic.

Mai sînt puține zile pînă la terminarea perioadei de organizare a primei etape a Spartachiadei de iarnă a satelor. Comitetul regional U. T. M. Baia Mare, comisia regională de organizare a Spartachiadei trebuie să ia toate măsurile pentru ca în zilele rămase să se organizeze cît mai multe concursuri la care să participe un mare număr de tineri țărani muncitori.

ION TEOHARIDE
corespondentul „Scînteii tineretului"
pentru regiunea Baia Mare

Sînt necesare realizări în toate raioanele

În unele raioane din regiunea Galați s-a acordat o atenție deosebită organizării Spartachiadei de iarnă a satelor.

Comitetul regional U.T.M. a constituit din timp comisia regională de organizare, care la rîndu-i și-a întocmit un plan de muncă pe baza căruia a început să-și desfășoare activitatea. Curînd, într-o serie de raioane au fost înființate comisii raionale apoi cele comunale.

În raionul Filimon Sîrbu, spre exemplu, în urma muncii desfășurate de comisia raională, în 11 comune au luat ființă comisii comunale, care au trecut de îndată la organizarea întrecerilor Spartachiadei.

Astfel, pînă în ziua de 16 ianuarie în raionul Filimon Sîrbu s-au înscris peste 450 de tineri țărani muncitori care vor participa la competițiile din cadrul Spartachiadei de iarnă a satelor. Numai în comuna Ianca s-au înscris 80 de tineri. În această comună o muncă susținută de popularizare a competiției și de mobilizare a tinerilor a desfășurat organizația de bază U.T.M. Utemistul Putinică Valeriu, directorul căminului cultural, a pus la dispoziția tinerilor participanți garniturile de șah necesare.

Astfel, cu sprijinul activiștilor comitetului raional U.T.M.-Brăila, majoritatea organizațiilor de bază U.T.M. din satele acestui raion s-au preocupat de antrenarea tinerilor la întreceri.

De exemplu, în comuna Movila Miresei au fost procurate încă patru mese de șah. În comuna Racovița s-au înscris 24 de tineri și 11 fete care vor să participe la concurs.

Dacă în unele comitete raionale U.T.M. din regiune, organizarea și desfășurarea Spartachiadei de iarnă a satelor a constituit o preocupare de seamă, nu același lucru putem spune și despre comitetele raionale U.T.M. Bujor și Liești.

În raionul Bujor, spre exemplu, pînă în ziua de 10 ianuarie, nu se constituise nici o comisie comunală.

Ce-i drept, comisia raională s-a format dar atîta tot. Cu toate că fiecare membru al comisiei a primit sarcini concrete în această direcție, n-au fost luate măsurile necesare pentru organizarea comisiilor comunale.

Tovarășul Constantinescu Anastasie, Roșca Vasile, Pîrjoleanu și alții, membri ai comisiei raionale de organizare a Spartachiadei, nu s-au deplasat în nici o comună măcar. Cu acest fel de a munci se împacă și tovarășul Constantin Ion, secretar al raionului U.T.M. care este și președintele comisiei raionale. El nu controlează în ce măsură muncesc acești tovarăși.

Asemenea întîrzieri se manifestă și la Comitetul raional U.T.M. Liești, care de abia în ziua de 10 ianuarie a constituit comisia raională.

Defectuos își duce activitatea și comisia regională de organizare a Spartachiadei de iarnă a satelor. A trecut mult timp de cînd trebuia analizată munca desfășurată, dar de fiecare dată tovarășul Breoae Nicolae, președintele acestei comisii, a amînat ținerea unei astfel de ședințe de analiză, care trebuia ținută cu regularitate.

Dacă pînă în prezent în unele raioane munca de organizare a Spartachiadei de iarnă a satelor a fost slabă, aceasta trebuie și poate să fie îmbunătățită.

IANCU TRIFAN
corespondentul „Scînteii tineretului"
pentru regiunea Galați

Pe scurt

● La întrecerile de schi din raionul Găești, (regiunea Pitești), s-au înscris 651 băieți și 31 fete, la șah 997 băieți și 112 fete, iar la săniuțe 853 băieți și 63 fete. Majoritatea acestora au și participat la primele întreceri.

La G. A. S. Costești Vale din același raion s-au înscris pentru a participa la întrecerile de schi peste 90 de tineri. Tot atîția s-au înscris pentru a participa și la întrecerile de șah. În comuna Selaru, 60 de tineri țărani muncitori își dispută acum întîietatea în cadrul întrecerilor de șah ale Spartachiadei.

● Numai la concursul de săniuțe participă un număr de 434 tineri din raionul Beceni (regiunea Ploești). Ei s-au întrecut în cadrul concursurilor pe comune și se pregătesc pentru faza pe centre de comune.

● Venind în ajutorul participanților la Spartachiada de iarnă, tinerii din întreprinderile din raionul Teleajen (regiunea Ploești) au confecționat și dat tinerilor țărani muncitori 34 perechi schiuri și 20 șahuri. În comunele Tătaru, Voinești, Nucet și Mănești din raionul Tîrgoviște participanții la întrecerile spartachiadei și-au confecționat singuri 160 perechi de schiuri.

● În raionul Carei la întrecerile Spartachiadei s-a înscris un număr foarte mic de tineri. Prim-secretarul comitetului raional U. T. M., tovarășul Abcorovici, speră totuși ca împreună cu activul raional să reușească să mobilizeze vreo 30—40 de șahiști, vreo 20—30 de schiori și vreo 50—60 de tineri la probele de săniuțe. Număr mare de participanți, nu glumă!

ESENȚIALUL

Volumul de „Evocări" al maestrului Sadoveanu s-a epuizat; volumele următoare din capodopera lui Camil Petrescu — „Un om între oameni" — au de acum locul lor rezervat în biblioteci... „Anii împotrivirii" lui Bogza — expoziție retrospectivă a atîtor nestemate literare, care au lucit în noaptea fascismului — au primit aureola Premiului de Stat... Un prieten — n-are mai mult de 24 de ani — mi-a mărturisit emoționat: „știi, apare în curînd volumul de opere al lui Mihail Sebastian... În aprilie, am să scriu o evocare a lui... Mi-a fost profesor"... Pînă și generația fragedă a anului '930 — care a cunoscut atît de puține din viață — pînă și ea a devenit obiectul evocărilor poeților... Al poeților ei! Se petrece — sub impulsul evenimentelor, al ecourilor din trecut, al perspectivei — o încordare neobișnuită a memoriei. Fără această încordare a memoriei — mișcarea noastră pentru pace n-ar putea exista...

Prietenul care pregătește pentru aprilie evocarea lui Sebastian, visează la o întîlnire cu Camil Petrescu. Nu mi-a mărturisit-o, doar o singură dată a vrut să mă convingă că trebuie, neapărat, să ținem minte tot ce face azi Camil... Ne-o vor cere cei care nu l-au cunoscut: „ați fost contemporani cu el"... Un alt amic a putut să peroreze — cu toată energia și sinceritatea, într-un cerc de prieteni, timp de cîteva ore dintr-o noapte de revelion — că Geo Bogza trebuie să scrie o nouă carte a Oltului... a Oltului de azi. Nu știu dacă i-a spus-o... Știu atît: a fost la maestru acasă, și a primit sfatul: observă-l bine pe Sadoveanu! O pionieră din Lehliu, Filofteia Codreanu, a trimis redacției noastre opt versuri stîngace închinate lui Neruda. Pe una din filele „Scrisorilor din casa morții" ale soților Rosenberg, o studentă la medicină a scris: „E păcat că oamenii nu pot cunoaște, nu se pot bucura de atîtea minunate suflete, de atîtea extraordinare caractere care trăiesc pe acest pămînt. Sînt fericită că am putut cunoaște doi din acești adevărați oameni. Sînt fericită că am putut să-i admir, să-i iubesc, să pulsez alături de ei"... Un tînăr scriitor a trăit anul trecut o superbă bucurie; bolnavii dintr-un sanatoriu au cerut să fie retransmisă la radio, una din schițele lui, aveau nevoie de ea pentru a înfrînge boala. Era vorba în schiță de un comunist grav bolnav, căruia i se mai dau 18 zile de viață. Omul are în el atîta vitalitate, atîta dor de a trăi, încît nu moare. Eroul există aevea; l-a amenințat chiar pe autor că va protesta la redacția revistei care a publicat schița, sub motiv că... s-a exagerat cazul lui! A renunțat la protest; nu pentru că a studiat teoria literaturii, aflînd de obligativitatea exagerării conștiente în creația artistică, nu... Viața l-a convins de naivitatea protestului lui: mai mult ca niciodată, oamenii vor să-și fixeze clar în minte — prezentul, au o nevoie vitală de prezent.

Încordarea memoriei noastre nu e numai o întoarcere spre trecut. Vrem să ținem minte tot ce-i minunat, azi — Oltul și Camil Petrescu, Neruda și *setea de viață a comuniștilor*, Sadoveanu și soții Rosenberg... Putem exagera — tot nu ne vom ridica pînă la deplina cuprindere a frumuseților prezentului. La drept vorbind, eroul lui Ehrenburg, bătrînul comunist Andrei Ivanovici Puhov are dreptate: „Nu-i adevărat că omul uită ușor... Uită numai ce trebuie să uite, esențialul rămîne pînă la sfîrșit"...

Esențialul, esențialul vremii noastre, „esențialul care rămîne pînă la sfîrșit"...

La 9 ianuarie 1955 a apărut în toate ziarele noastre discursul tovarășului Hrușciov la o adunare comsomolistă cu totul deosebită: primul secretar al celui mai puternic partid din lume — avea în față o expediție modernă, originală, cum n-au cunoscut încă societățile cele mai venerabile de geografie. Tineri care plecau spre pămînturi nebătute de picior omenesc, pămînturi virgine, înțelenite — întinse și monotone suprafețe verzi pe hartă, pe care nu tresare nici un oraș, nici un sat. Sînt nenumărate asemenea suprafețe monotone, moarte pe harta lumii. Bunicii acestor tineri își aduceau aminte că exact cu 50 de ani în urmă, după calendarul în stil vechi, ei au ieșit pe străzile Petersburgului, cu prapuri, steaguri, icoane, cu popi în frunte, intonînd rugăciuni, să ceară milostenia țarului, să se îndure de viața lor nenorocită și s-o îmbunătățească, cum știe Luminăția Sa... 9 ianuarie 1905 — dumineca sîngeroasă!...

Exact peste 50 de ani — istoria nu se repetă, ea are numai ecouri care se asociază uneori contrastant — urmașii lor, cu ochii sticlind de bucurie, ascultau — în cel mai frumos teatru din Moscova — o descriere poetică a Siberiei făcută de un conducător exuberant, plin de voie bună și optimism. Nu se mai înalță rugi pentru o viață mai bună; tinerii nu mai cred în ele, nu mai au nevoie de ele; se deschide în fața lor un plan gigantic — planul expediției: supunerea, după voința lor, a 30 de milioane de hectare, în răsărit, în îndepărtatul Altai și Kazahstan, care trebuie smulse sălbăticiei, redate omului, transformate în grînar, introduse în acel uriaș circuit de viață superioară, generat de ceea ce numim legea fundamentală a socialismului. Părinții acestor tineri au rezolvat — la vremea lor — problema cerealelor în U.R.S.S. În Uniunea Sovietică pîinea e asigurată. Acum sînt la ordinea zilei alte probleme: problema proteinelor, a vitaminelor, adică a fructelor, a cărnii, a laptelui, a zarzavaturilor, adică problema creării unui belșug de alimente care să satisfacă cerințele crescînde ale milioanelor de consumatori. Proteine în lapte, în carne, vitamine în fructe — oamenii să crească viguroși, invulnerabili la boli, rezistenți. În niciuna din marile expediții cunoscute în istorie — medicina cu indicațiile ei hotărîtoare pentru om nu a fost atît de ostentativ pusă în lumină.

Oricît de generoase au fost aspirațiile marilor descoperitori geografici pentru a lărgi orizonturile cunoștințelor umane despre pămîntul pe care-l locuim — ele s-au lovit de interesele mărunte ale suveranilor care le patronau călătoriile; Magellan făcea pentru prima oară ocolul lumii și căuta mirodenii, podoabe de lux, comori pentru curtea lui Carol al Spaniei. Columb a plecat promițînd reginei Isabela că va găsi o cale mai scurtă spre Indii. Indiile bogate, după care rîvneau monarhii Europei... În privința scopului care-l atrage spre necunoscutele pămînturi din Altai și Kazahstan, ultimul comsomolist, membru în uriașa expediție spre răsăritul patriei sale e cel puțin la înălțimea marilor aspirații ale lui Magellan, Vasco de Gama, Amerigo Vespucci, dacă nu mai sus. Nici un descoperitor, nici un călător vestit în clipa ridicării ancorei n-a văzut atît de concret în minte ce vor cîștiga oamenii în urma biruinței sale, așa cum vede — în culori precise și sigure — fiecare din cei plecați cu foi de drum de la Comsomol, spre răsărit, în adîncurile Siberiei.

Discursul lui Hrușciov era ascultat în timp ce de la Polul Nord radio-telegrafiștii stațiunilor în derivă transmiteau ultimele comunicate, la Societatea unională de geografie se puneau la punct hărțile care dovedesc că în zona litoralului Kamceatkăi și a insulelor Curile cea mai mare adîncime e de 10.382 metri, după noile măsurători stabilite de colectivul vasului sovietic „Viteaz", iar la redacția revistei pentru tineret „Znanie Sila" din Moscova poșta aducea alte zeci de scrisori cerînd lămuriri despre zborul în lună, pe care revista — în numărul ei din noiembrie... 1974 (o mie nouă sute șaptezeci și patru) pus pe piață în noiembrie 1954, l-a descris în amănunte uluitoare. În aureola unor asemenea coincidențe — luptele pentru cucerirea polului, pentru cucerirea adîncurilor oceanului, pentru cucerirea spațiului interplanetar — discursul lui Nichita Sergheevici pentru cucerirea pămînturilor fertile ale Uniunii Sovietice din est, va rămîne în memoria posterității, ca un document al esențialului vremii noastre.

Doar peste cîteva zile de la acest discurs — coincidență pe care istoria n-o va uita — Uniunea Sovietică anunța lumii că este gata să dezvăluie experiența ei în construirea primei centrale electrice pe bază de energie atomică. Și mai mult: peste cîteva zile, într-o gradație a evenimentelor care a putut uimi doar pe miopi, guvernul sovietic propunea unor țări prietene transmiterea cunoștințelor acumulate de U.R.S.S. în domeniul folosirii pașnice a energiei atomice.

Sovieticilor le-a displăcut întotdeauna visarea deșartă. Trimițînd trenuri entuziaste spre est, guvernul sovietic se gîndește atent la cele ce se petrec, departe, în apus și ia măsuri neabătute; pregătind zborul spre lună, savanților sovietici nu le scapă nimic din cele ce se desfășoară pe pămînt... Agenția TASS a avut sarcina istorică să anunțe nu numai punerea în funcțiune a centralei acționată pe bază de energie atomică, ci și experiențele reușite în U.R.S.S. cu bomba atomică și bomba cu hidrogen. Sînt lucruri esențiale — nu trebuiesc uitate de nimeni!...

Discursul lui Hrușciov trebuie citit avînd în auz nu numai t.f.f.-ul de la pol, ci și tam-tam-ul dezgustător pe care-l fac ideologii imperialismului pe tema imposibilității satisfacerii nevoilor de hrană ale omenirii, în condițiile creșterii neîncetate a populației globului.

Un ziar reacționar francez începea astfel cronica sa la congresul mondial al demografilor, care s-a ținut la începutul lunii septembrie la Roma: „Congresul... suscită interesul cel mai adînc din partea observatorilor care urmăresc dezbaterile. Pe de o parte sînt sovieticii, impasibili în aparență, dar extraordinar de atenți. De cealaltă parte sînt trimișii speciali ai Vaticanului..." Un ochi bun de reporter care vede clar două idei față-n față. Și rețineți expresia: „sovieticii, impasibili în aparență..." Raportat la tam-tam-ul de care vorbeam mai sus, discursul lui Hrușciov pare, într-adevăr, o replică impasibilă la urletele partenerului. Avem impresia că pe scena lumii s-a legat — la figurat — un dialog original.

Monsieur Paul Reboux (doctoral, sentențios, bătînd toba cu degetele pe masă) în cartea sa: „Prea mulți copii?": „Țara cea mai săracă va fi aceea care va avea de hrănit cel mai mare număr de copii și al cărei buget va fi consacrat cumpărării laptelui în locul cumpărării tunurilor. Și această țară va fi și învinsul..."

Hrușciov către tinerii și comsomoliștii adunați la Teatrul Mare (vesel, sigur că mîine va fi frumos afară): „Dacă n-ai copii sau dacă n-ai decît un copil sau doi — plătește impozit. De ce? Iată de ce: pentru că dacă fiecare familie nu va avea decît un singur copil sau doi, populația țării nu va crește, ea va începe să descrească. Or, noi trebuie să ne gîndim la dezvoltarea societății. Iată de ce, o familie trebuie să aibă cel puțin trei copii și să-i educe bine". (Aplauze prelungite).

V. Vogt (iritat, nervos, oricum concluziv): „Oamenii sînt nenorociți pentru că se reproduc fără socoteală. Au devenit prea numeroși pentru ca pămîntul să-i poată hrăni... Să lăsăm deci bolile să-și facă datoria în loc de a favoriza dezvoltarea medicinei, să nu șovăim a folosi bomba atomică și războaiele, ca mijloace de a libchida excedentul de populație..."

Hrușciov (părintește, grijuliu, ordonat, cu toată seriozitatea): „Trebuie să vă amenajați cît mai bine pentru a da pildă nu numai în problemele producției — aceasta este bineînțeles lucrul principal — dar și în problemele vieții de toate zilele. Trebuie să duceți în stepă cultura voastră orășenească pentru ca și un străin să vadă de îndată că acolo trăiesc oameni veniți din Moscova, că ei locuiesc în condiții bune și civilizate. Este un lucru foarte important. Să construiți acolo școli, cămine de copii, creșe și grădinițe..."

Pierre Schneitter la Haga (isteric, aproape de inconștiență): „Dacă nu va fi război sau altă calamitate de acum în treizeci de ani, suprapopulația va fi problema cea mai teribilă pe care Europa a avut-o vreodată de înfruntat"...

Hrușciov, la Moscova, (de loc neliniștit, ba chiar impasibil la accesele lor de furie): „Țara noastră va fi cu atît mai puternică, cu cît vom avea mai multă populație. Ideologii burgheziei au inventat numeroase teorii canibalice printre care și teoria suprapopulației. Ei se gîndesc cum să reducă natalitatea, cum să micșoreze sporul populației. La noi, tovarăși, lucrurile stau altfel. Dacă la cele 200 de milioane, am adăuga încă 100 de milioane, încă ar fi puțin!".

De nenumărate ori, lumea a fost comparată cu o scenă, oamenii — actorii unei piese lungi, de loc plictisitoare, numită viață. Dialogul imaginat de noi între Hrușciov și neomalthusieni e doar o fărîmă din dramaticul, cuprinzătorul, realul dialog în care e angajată azi întreaga omenire.

Concepția teatrului antic — poporul comentînd acțiunea, prin corul impunător — e depășită. În acest amplu și modern dialog, popoarele participă la acțiune, au devenit individualități distincte, cu punctul lor propriu de vedere; ele nu se retrag în fundul scenei, confundîndu-se aproape cu decorul, ci sînt mereu în mijlocul scenei, conducînd din ce în ce mai autoritar acțiunea, lăsînd comentariile pe seama cronicarilor din staluri. Acesta-i esențialul — nu trebuie uitat!

Oricît de nebunești sînt afirmațiile lui Vogt, Reboux și compania, — propagandă fățișă pentru a convinge omenirea să se sinucidă — popoarele au învățat să se apere de nebuni. Nu numai prin obișnuitele cămăși de forță... Aplaudîndu-l pe Nichita Sergheevici Hrușciov, văzînd în calmul și optimismul său cuceritor propriile noastre sentimente, spunînd „drum bun" măreței expediții acum în mers spre Altai și Kazahstan — noi pregătim tot ce-i necesar pentru eventualitatea că agresorii, furioși că nu ne-au putut convinge să ne sinucidem, vor încerca să treacă direct la crimă. E un lucru esențial, — nu trebuie uitat...

Ne revine în minte poezia culegerii perlelor, la indieni. Înainte de a începe pescuitul, ei pun o fată să cînte ca să alunge furtunile care le-ar putea turbura munca. Poate că asta facem noi azi; în esență: alungăm furtuna pentru ca oamenii să culeagă liniștiți perlele... Universul e inepuizabil în perle!...

RADU COSAȘU

A 5-a ANIVERSARE A PROCLAMĂRII REPUBLICII INDIA

Telegrame

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite telegrama președintelui Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., K. E. Voroșilov, adresată președintelui Republicii India, Rajendra Prasad.

Excelenței Sale Domnului Rajendra Prasad, Președintele Republicii India

Delhi

Cu prilejul sărbătorii naționale a Indiei — cea de a 5-a aniversare a proclamării republicii — vă rog să primiți, Domnule Președinte, felicitările Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și ale mele personal, precum și cele mai bune urări către popoarele Indiei pentru realizarea de noi succese în eforturile lor nobile îndreptate spre întărirea păcii și colaborării internaționale.

Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.
K. VOROȘILOV

25 ianuarie 1955.

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite textul telegramei adresate de G. M. Malenkov primului ministru al Republicii India, Jawaharlal Nehru.

Excelenței Sale Domnului Jawaharlal Nehru, Primul Ministru al Republicii India

Delhi

Cu prilejul celei de a 5-a aniversări a proclamării Republicii India, vă rog să primiți, stimate domnule prim-ministru, dvs. și guvernul Indiei, felicitări cordiale și cele mai bune urări din partea guvernului Uniunii Sovietice și din partea mea personal.

Permiteți-mi să-mi exprim convingerea că relațiile dintre India și Uniunea Sovietică se vor întări și se vor dezvolta și de acum înainte pentru binele popoarelor țărilor noastre și în interesul întăririi păcii în întreaga lume.

G. MALENKOV

25 ianuarie 1955.

Excelenței Sale Domnului Dr. Rajendra Prasad, Președintele Republicii India

EXCELENȚĂ,

Cu prilejul zilei de 26 ianuarie, sărbătoarea națională a Republicii India, transmit Excelenței Voastre și poporului indian sincere felicitări, bune urări.

Dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

Excelenței Sale Domnului Jawaharlal Nehru, Prim Ministru al Republicii India

Cu ocazia sărbătorii naționale a Indiei — cea de a 5-a aniversare a Republicii — vă rog să primiți Excelență din partea Guvernului Republicii Populare Romîne și a mea personal cele mai sincere felicitări și cele mai bune urări pentru dvs. personal, pentru Guvernul și popoarele Indiei.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

Parada militară de la Delhi

DELHI 26 (Agerpres). — TASS transmite: Ziua națională a Indiei — cea de a 5-a aniversare de la proclamarea republicii — se sărbătorește în India într-un cadru festiv.

La 26 ianuarie a avut loc la Delhi o paradă militară la care au asistat președintele Indiei, Rajendra Prasad, primul ministru Nehru, membrii guvernului Indiei, guvernatorul general al Pakistanului și membrii corpului diplomatic.

Parăzi, ceremonii solemne, demonstrații festive, consacrate sărbătorii naționale au avut loc de asemenea la Bombay, Madras, Calcuta și alte orașe ale Indiei.

Recepțiile de la Moscova și Pekin

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite: La 26 ianuarie, P. N. Kaul, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Republicii India în U.R.S.S., a oferit o recepție cu prilejul sărbătorii naționale — cea de a 5-a aniversare de la proclamarea republicii.

La recepție au participat V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., L. M. Kaganovici, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., A. I. Mikoian, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. M. Șvernik, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, G. F. Alexandrov, I. A. Benediktov, I. G. Kabanov, M. D. Kovrighina, miniștri ai U.R.S.S. și alți reprezentanți ai vieții publice, oameni ai științei și artei, reprezentanți ai presei sovietice și străine.

La recepție a participat cunoscutul chirurg indian dr. A. V. Baliga, președintele Asociației culturale indo-sovietice, care vizitează Moscova.

Printre invitați au fost de asemenea șefii reprezentanțelor diplomatice acreditați la Moscova.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

★

PEKIN 26 (Agerpres). — China Nouă transmite: În seara de 25 ianuarie, ambasadorul Indiei la Pekin, N. Raghavan, a oferit o recepție cu prilejul celei de a 5-a aniversări a proclamării Republicii India.

La recepție au luat cuvîntul ambasadorul Indiei, N. Raghavan și premierul Ciu En-lai.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

La sărbătoarea națională a Indiei

Ziua de 26 ianuarie este considerată drept o zi importantă în viața popoarelor Indiei. La această dată, în anul 1950, India, țară cu o populație de 360 milioane de oameni, a fost proclamată republică. Astfel, una din cele mai mari țări din sud-estul Asiei a apărut în viața politică internațională, ocupîndu-și un loc de seamă între țările lumii ca stat iubitor de pace care-și apără independența națională

Proclamarea republicii a găsit țara într-o situație grea, deoarece timp de două veacuri — pînă în anul 1947, colonialiștii englezi au menținut agricultura și industria națională într-o stare de înapoiere, nepermițînd Indiei să se dezvolte în mod independent

Capitalul englez mai deține și astăzi poziții serioase în economia Indiei, în care se străduiesc totodată să pătrundă și monopolurile americane. In lupta lor pentru acapararea resurselor naturale ale țării, capitalul englez și american pun piedici de tot felul dezvoltării Indiei pe o cale independentă.

Evident că împotriva colonialiștilor englezi și a celor americani, pentru libertatea și independența patriei sale, s-a ridicat și a luptat necontenit poporul indian.

La venirea sa în fruntea primului guvern național al Republicii India, primul ministru Nehru a arătat că o sarcină importantă este înlăturarea treptată a urmărilor grele pe care le-a lăsat asupra țării dominația colonialiștilor englezi. Guvernul indian își îndreaptă principalele eforturi spre lărgirea producției agricole, spre mărirea producției mărfurilor de larg consum, dezvoltarea învățămîntului și a ocrotirii sănătății. S-a reușit astfel în ultimii ani să se ridice producția culturilor cerealiere prin extinderea suprafeței pămînturilor arabile ca și prin construirea unor instalații de irigații. S-a mărit de asemenea producția de energie electrică, se acordă o mare importanță lichidării analfabetismului ca și apărării sănătății populației.

Desigur că intereselor Indiei de a dezvolta economia sa națională îi corespunde o politică de pace. Dar cercurile conducătoare ale S.U.A. care se străduiesc să formeze tot felul de blocuri agresive în întreaga lume, inclusiv în Asia, nu văd cu ochi buni dezvoltarea independentă a Indiei. În acest sens uneltirile statelor imperialiste de a atrage țările asiatice într-un nou măcel mondial contravin năzuințelor fierbinți ale poporului indian

Călăuzindu-se după principii iubitoare de pace în politica sa externă, guvernul indian refuză să participe la blocurile agresive și se pronunță pentru coexistența pașnică a diferitelor sisteme sociale. Încercările S.U.A. de a atrage India în blocul agresiv din sud-estul Asiei — S.E.A.T.O. — au suferit un eșec. India a adus o contribuție însemnată în asigurarea păcii în Asia și la eforturile pentru micșorarea încordării internaționale. Fiind împuternicită să conducă comisiile internaționale pentru transpunerea în fapt a condițiilor armistițiului din Coreea și din Indochina, India a primit astfel încrederea popoarelor iubitoare de pace.

Cele cinci principii proclamate de Ciu En-lai și Nehru — principii pe care se bazează acum relațiile de prietenie dintre India și Republica Populară Chineză, dintre Birmania și Republica Populară Chineză — servesc cauzei păcii și colaborării internaționale. Stabilind relații de bună vecinătate cu marele popor chinez, guvernul indian cere ca R.P. Chineză să-și reia locul ei legitim ca membru al Organizației Națiunilor Unite.

In dorința sa de a stabili relații cu toate țările, de curînd țara noastră a stabilit relații diplomatice cu Republica India.

Poporul romîn care nutrește sentimente de profundă simpatie față de lupta poporului indian pentru apărarea independenței sale, pentru pace în Asia și în întreaga lume, trimite salutul său poporului indian cu prilejul celei de a 5-a aniversări a proclamării Republicii India.

„Scînteia tineretului"
Pag. 4-a 27 ianuarie 1955

Răspunsurile acad. D. V. Skobelțin la întrebările ziaristului american Starobin în problemele folosirii energiei atomice

NEW YORK 26 (Agerpres). — TASS transmite:

Ziaristul american Starobin a adresat o serie de întrebări legate de problemele folosirii energiei atomice academicianului D. V. Skobelțin, reprezentantul Uniunii Sovietice în Comitetul Consultativ al O.N.U. pentru pregătirea conferinței internaționale consacrată folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Urmează întrebările ziaristului american și răspunsurile academicianului D. V. Skobelțin.

Întrebarea 1. *În ce constă importanța apropiatei conferințe internaționale pentru energia atomică?*

Răspuns. Convocarea conferinței pentru problemele folosirii energiei atomice în scopuri pașnice — cu condiția ca această conferință să aibă o orientare justă — va permite să se mobilizeze și să se concentreze eforturile oamenilor de știință în direcția căutării căilor pentru o folosire largă a energiei atomice în scopul ridicării bunăstării omenirii și nu în scopul exterminării oamenilor.

Dezvoltarea științei nu este posibilă decît cu condiția colaborării dintre oamenii de știință și a unei largi discuții asupra problemelor științifice.

Convocarea conferinței internaționale la care vor participa oameni de știință din numeroase țări și referatele unor oameni de știință aparținînd diferitelor școli și orientări vor contribui la dezvoltarea științei și nu la frînarea dezvoltării ei.

Întrebarea 2. *În ce constă legătura dintre eforturile internaționale pentru folosirea în scopuri pașnice a energiei atomice și necesitatea interzicerii armei nucleare?*

Răspuns. Eforturile internaționale pentru folosirea în scopuri pașnice a energiei atomice se vor dovedi pe deplin eficace numai dacă va fi interzisă folosirea armelor atomică și cu hidrogen.

Una din cele mai importante orientări ale lucrărilor pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice este obținerea de energie electrică din energia atomică care se degajă ca urmare a unor reacții nucleare în reactorii atomici.

Reactorii atomici servesc însă și altui scop — și anume pentru obținerea primejdioaselor materiale nucleare dezagregabile, a plutoniului 239 și a uraniului 233, folosite pentru arma atomică. La construirea reactorilor atomici atît pentru obținerea de energie electrică cît și pentru obținerea primejdioaselor materiale nucleare dezagregabile trebuie să se pornească de la aceleași date științifice și tehnice comune.

De aceea, este clar că o muncă rodnică pentru folosirea în scopuri pașnice a energiei atomice și dezvăluirea deplină a secretului privind datele din acest domeniu este posibilă numai după interzicerea folosirii armei atomice cu instituirea unui strict control internațional asupra respectării acestei interziceri. Dacă arma atomică ar fi interzisă iar uriașele mijloace și cele mai bune forțe ale oamenilor de știință și ale inginerilor atomiști, utilizate în prezent în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri militare, ar fi canalizate în direcția dezvoltării lucrărilor pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, s-ar obține fără îndoială succese foarte importante în dezvoltarea economiei și bunăstării popoarelor din toate țările.

Întrebarea 3. *Unele ziare americane continuă să afirme că Uniunea Sovietică este împotriva unui acord privitor la un control asupra producției atomice prin intermediul unei agenții internaționale corespunzătoare. Care este părerea dumneavoastră în această privință?*

Răspuns. Nu există nici un temei pentru o afirmație de acest fel. Din primele zile ale examinării în cadrul O.N.U. a problemei atomice, Uniunea Sovietică a propus să se interzică arma atomică și să se instituie un strict control internațional pentru a supraveghea respectarea acestei interziceri.

Aceeași atitudine a Uniunii Sovietice și-a găsit expresia într-o serie întreagă de propuneri făcute de ea la toate sesiunile Adunării Generale a O.N.U., începînd cu anul 1946. Această atitudine a Uniunii Sovietice și-a găsit expresia și în propunerea prezentată de delegația U.R.S.S. în 1954 în cadrul celei de a 9-a sesiuni a Adunării Generale „Cu privire la încheierea unei convenții internaționale (tratat) în problema reducerii armamentelor și interzicerii armelor atomică, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă".

Întrebarea 4. *Ați putea să descrieți în linii generale realizările Uniunii Sovietice în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice?*

Răspuns. În Uniunea Sovietică se desfășoară o muncă intensă în domeniul folosirii pașnice a energiei atomice.

După cum s-a mai comunicat, din vara anului 1954 funcționează o centrală electrică industrială experimentală pe bază de energie atomică cu o putere utilă de 5.000 kw. Sînt în curs lucrări în vederea amenajării unei centrale electrice atomice cu o putere utilă de aproximativ 100.000 kw.

Sînt folosiți cu succes pentru diagnostic și tratament izotopi radioactivi, printre care cobalt, iod, fosfor și natriu radioactivi.

Pentru tratarea angiomiei și a altor boli de piele se folosește fosfor radioactiv, iar pentru tratarea afecțiunilor glandei tiroide se folosește iod radioactiv.

În sute de spitale și clinici se aplică cobalt radioactiv în tratamentul tumorilor maligne.

Vorbind despre cobalt radioactiv, trebuie relevat că el a găsit în U.R.S.S. o aplicare extrem de largă în scopurile defectoscopiei în industria constructoare de mașini, în construcțiile navale, în metalurgie, în lucrările de construcție și în alte ramuri.

Folosirea cobaltului radioactiv în locul radiumului extrem de costisitor și al aparatelor cu raze X care sînt greu de manipulat a permis introducerea pe scară largă în industrie a unei metode de control foarte eficace.

Folosirea izotopilor radioactivi a făcut posibil studiul unor fenomene în domeniul biologiei, chimiei, agrotehnicii și altele care nu puteau fi studiate prin alte metode.

Unele din rezultatele obținute în urma acestor lucrări vor fi prezentate de către oamenii de știință sovietici la apropiata conferință internațională pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice convocată de O.N.U

Întrebarea 5. *În ce constă importanța pe care o prezintă pentru țările slab dezvoltate apropiata conferință?*

Răspuns. Importanța pentru țările slab dezvoltate a apropiatei conferințe internaționale în problema folosirii în scopuri pașnice a energiei atomice constă în primul rînd — dacă această conferință va fi bine organizată — în aceea că țările slab dezvoltate ar putea obține informațiile care le interesează într-o serie întreagă de probleme legate de folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. Ele ar putea de asemenea obține informații cu privire la măsura și la condițiile în care puterile cu o mare experiență în domeniul producției energiei atomice ar putea să le dea ajutor științific și tehnic în domeniul folosirii în scopuri pașnice a energiei atomice.

Întrebarea 6. *Care este punctul de vedere al guvernului sovietic în ce privește posibilitatea unui schimb de idei științifice între țări în domeniul energiei atomice?*

Răspuns. Încă în 1946 (19 iunie) delegația Uniunii Sovietice a prezentat spre examinare Comisiei O.N.U. pentru energia atomică propunerea de a se crea un comitet pentru schimbul de informații științifice care să elaboreze recomandări cu privire la organizarea unui schimb de informații asupra conținutului descoperirilor științifice în domeniul dezagregării nucleului atomic și al altor descoperiri legate de obținerea și folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. Guvernul sovietic s-a pronunțat în permanență în favoarea unui larg schimb de informații științifice între state și, acordînd o mare importanță folosirii energiei atomice în scopuri pașnice, el a adoptat acum cîteva zile hotărîrea de a acorda ajutor științific și tehnic unei serii de țări în crearea de baze științifico-experimentale pentru dezvoltarea cercetărilor în domeniul fizicii nucleare și al folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. Oamenilor de știință și inginerilor din aceste țări li se oferă posibilitatea de a cunoaște munca de cercetări științifice ce se desfășoară în U.R.S.S. în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. Crearea menționatelor baze științifico-experimentale va da acestor țări posibilitatea de a desfășura pe larg lucrări de cercetări științifice în domeniul fizicii nucleare, de a obține în reactori atomici experimentali o cantitate suficientă de izotopi radioactivi pentru a-i folosi în medicină, biologie și în diferite domenii ale științei și tehnicii, precum și de a pregăti cadrele științifice și inginerești pentru dezvoltarea continuă a lucrărilor în vederea folosirii în scopuri pașnice a energiei atomice. Uniunea Sovietică va putea de asemenea să acorde ajutor în pregătirea cadrelor corespunzătoare altor state care încep lucrările de folosire a energiei atomice în scopuri pașnice.

Este în curs de examinare problema lărgirii cercului de țări cărora U.R.S.S. le va putea de asemenea acorda concurs și ajutor în dezvoltarea lucrărilor științifico-experimentale în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

In Comitetul consultativ al O.N.U. pentru pregătirea conferinței internaționale în problemele folosirii pașnice a energiei atomice

NEW YORK 26 (Agerpres). — TASS transmite:

Comitetul consultativ al O.N.U. pentru pregătirea conferinței internaționale în problemele folosirii pașnice a energiei atomice își continuă ședințele.

După cum a devenit cunoscut la New York, sub pretextul „economiei" de timp, reprezentantul american se străduiește să obțină acceptarea unor norme de procedură neobișnuită pentru viitoarea conferință. Se fac îndeosebi încercări de a investi pe președintele acestei conferințe cu drepturi aproape nelimitate în problemele organizării conferinței însăși.

Propunerea Uniunii Sovietice de a se include în programul conferinței un punct cu privire la prima centrală electrică atomică din U.R.S.S. a stîrnit un viu interes în rîndul a numeroase delegații la O.N.U. In cercurile ziaristice din New York se declară că americanii și alți membri ai Comitetului consultativ pun sub diferite pretexte piedici în calea realizării imediate a unui acord în problema includerii pe ordinea de zi a conferinței a raportului cu privire la prima centrală electrică atomică industrială din U.R.S.S. și căile de dezvoltare a energeticei atomice.

Se declară de asemenea că americanii manifestă o vădită nemulțumire în legătură cu faptul că anumite țări contează să obțină la apropiata conferință informații prețioase asupra folosirii industriale a energiei atomice.

Vizita unui grup de ziariști americani în U.R.S.S.

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite: La 25 ianuarie a sosit la Moscova un grup de ziariști americani din care fac parte: William Randolph Hearst-junior, proprietarul concernului de presă și editură Hearst, Frank S. Conniff, redactorul șef al acestui concern și J. Kingsbury Smith, directorul general pentru Europa al agenției telegrafice „International News Service", care aparține concernului Hearst.

William Randolph Hearst a declarat reprezentanților presei sovietice că grupul ziariștilor americani intenționează să stea în Uniunea Sovietică timp de două-trei săptămîni.

100.000 de francezi au protestat împotriva politicii economice a guvernului

PARIS 26 (Agerpres). — TASS transmite: Sub auspiciile „Asociației pentru apărarea comercianților și meseriașilor", la Paris a avut loc un miting de masă al micilor comercianți și meseriași. La miting au luat parte aproape 100.000 de oameni sosiți din toate colțurile Franței. Ei au protestat împotriva politicii fiscale și economice a guvernului Mendès-France.

Evenimentele din Costa-Rica

SAN JOSE 26 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că cea mai mare parte a forțelor intervenționiste care au atacat Costa-Rica au trecut frontiera refugiindu-se în Nicaragua.

Potrivit agenției Associated Press, președintele Costa-Ricii, Jose Figueres, a cerut convocarea unei ședințe a consiliului O.S.A. pentru a impune sancțiuni guvernului Republicii Nicaragua, pe care-l acuză de a se fi făcut vinovat de agresiunea împotriva Republicii Costa-Rica.

SCURTE ȘTIRI

- Ziarele anunță că Scelba, președintele Consiliului de Miniștri al Italiei, a acceptat propunerea lui Eisenhower de a face o vizită oficială în S.U.A. El va sosi la 27 martie la Washington, unde se va întîlni cu Eisenhower și Dulles.
- Guvernul Cambodgiei și-a prezentat demisia. În proclamația lansată cu acest prilej de regele Norodom Shiahuk, se arată că viitoarele alegeri pentru Adunarea Națională vor avea loc la 17 aprilie a. c.
- Agenția France Presse anunță că greva celor 40.000 de muncitori de la minele de cupru din Rhodesia, începută la 3 ianuarie, continuă. Muncitorii africani au declarat grevă în semn de protest împotriva regimului de cruntă discriminare rasială la care sînt supuși, cerînd salarii și condiții de muncă egale cu cele acordate muncitorilor albi.
- După cum transmite agenția Reuter, la 25 ianuarie președintele Iugoslaviei, Tito, a părăsit India plecînd spre Iugoslavia.
- După cum anunță agenția France Presse, un număr de 12 deputați laburiști au prezentat la 25 ianuarie Camerii Comunelor o moțiune în care cer guvernului britanic să accepte o nouă conferință a celor patru mari puteri, înaintea ratificării definitive a acordurilor de la Londra și Paris.
- După cum anunță corespondentul din Melbourne al agenției Reuter, în acest oraș a avut loc un miting în cadrul căruia 600 de marinari australieni au chemat pe membrii sindicatului lor din întreaga Australie să refuze transportul trupelor și materialelor de război in Malaya.
- După cum au anunțat posturile de radio japoneze, la 25 ianuarie s-a deschis la Tokio conferința națională pentru restabilirea relațiilor diplomatice ale Japoniei cu U.R.S.S. și R. P. Chineză.
- O delegație de medici iugoslavi a sosit la Moscova pentru a participa la cel de al XXVI-lea Congres unional al chirurgilor care are loc la Moscova. Din delegație fac parte profesorul Voislav Stoianovici și profesorul Blagoe Covacevici.

Un document de mare însemnătate pentru viitorul Germaniei

Ziarele de ieri au publicat Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la încetarea stării de război între Uniunea Sovietică și Germania. Acest important document constituie un nou pas al Guvernului Sovietic pe linia destinderii încordării internaționale, a întăririi păcii în Europa și în întreaga lume.

După cum se știe, la 22 iunie 1941, Germania hitleristă a atacat mișelește Uniunea Sovietică. Ridicîndu-se împotriva cotropitorilor hitleriști, poporul sovietic, împreună cu popoarele țărilor coaliției antihitleriste, a zdrobit pe agresori eliberînd popoarele Europei, inclusiv poporul german, de robia fascistă.

După înfrîngerea Germaniei hitleriste, în fața popoarelor iubitoare de pace s-a pus sarcina de a soluționa în mod just și cu adevărat democratic problema Germaniei.

În 1945, la Conferința de la Postdam, au fost stabilite de către cele patru puteri — U.R.S.S., S.U.A., Anglia și Franța — căile dezvoltării viitoare a Germaniei ca stat unit, iubitor de pace și democrat și a fost confirmată necesitatea încheierii tratatului de pace cu Germania.

Au trecut însă aproape zece ani de la sfîrșitul războiului antihitlerist și încă n-a fost încheiat tratatul de pace cu Germania, a cărui semnare să marcheze încetarea stării de război între state.

Toată răspunderea pentru această situație anormală revine în întregime cercurilor guvernante din S.U.A., Anglia și Franța, a căror politică a fost și este îndreptată spre scindarea Germaniei, spre reînvierea militarismului în Germania occidentală și includerea acestei părți a țării în grupări militare agresive.

Hotărîrile Conferinței de la Potsdam nu erau deloc pe placul unor politicieni occidentali care mizau pe dezmembrarea Germaniei, pe refacerea forțelor militariste și revanșarde. Țelurile acestei politici au fost exprimate de diplomații occidentali în diferite ocazii. Dînd în vileag planurile puterilor occidentale în frunte cu imperialiștii americani, planuri de subminare a acordului de la Potsdam, Dulles și-a formulat încă din 1947 cu prilejul unei ședințe a Asociației naționale a editurilor, faimosul său plan de creare a „blocului apusean" compus din Germania apuseană federalizată și descentralizată, Franța, Belgia și Olanda. La rîndul lor, cercurile cîrmuitoare din Anglia au venit în sprijinul celor americane. Aceasta și-a găsit expresia mai ales în două cuvîntări ale lui Churchill — una rostită la Fulton la 5 martie 1946 și alta la Zürich la 19 septembrie, același an. În cuvîntarea de la Fulton, Churchill a cerut, după cum se știe, crearea unui front antisovietic americano-englez în Europa. Churchill a arătat fățiș că, în planurile sale, imperialismul americano-englez trebuie să mizeze în special pe o Germanie reacționară, militaristă și agresivă. Churchill a propus totodată revizuirea programului de reparații adoptat la Potsdam, refacerea potențialului militar german, renunțarea la denazificarea Germaniei și anularea hotărîrilor de la Potsdam referitoare la frontierele de răsărit ale Germaniei.

Politica actuală a cercurilor guvernante occidentale în problema germană îndreptată spre refacerea rapidă a Wehrmachtului nazist este bine cunoscută.

Spre deosebire de puterile occidentale, Uniunea Sovietică a dus și duce cu consecvență o politică de pace, pentru crearea unei Germanii unite, pașnice și democrate, politică care corespunde întocmai hotărîrilor adoptate de cele patru puteri la Potsdam. Numeroase documente și acțiuni ale Uniunii Sovietice confirmă pe deplin politica neabătută, democratică a Uniunii Sovietice în problema germană. Chiar în Ziua Victoriei, I. V. Stalin, adresîndu-se poporului sovietic, a proclamat solemn: „Germania e complet zdrobită. Trupele Germaniei capitulează. Uniunea Sovietică sărbătorește victoria, deși nu are intenția nici de a dezmembra, nici de a nimici Germania".

După încheierea Conferinței de la Potsdam, Uniunea Sovietică a chemat cu insistență puterile occidentale interesate la îndeplinirea scopului fundamental al hotărîrilor adoptate — de a contribui la unificarea Germaniei, de a acorda poporului german ajutor în dezvoltarea țării sale pe o cale pașnică și democratică. Puterile occidentale nu au consimțit însă la aceasta. În cadrul sesiunii de la Londra a Consiliului miniștrilor Afacerilor Externe din 1947, delegația U.R.S.S., adresîndu-se guvernelor puterilor occidentale, a pus direct întrebarea dacă ele sînt pentru unitatea Germaniei democrate sau pentru lichidarea unui stat al tuturor germanilor? Și de data aceasta, reprezentanții puterilor occidentale s-au eschivat de a da un răspuns clar, continuînd să mizeze pe planurile lor criminale îndreptate spre refacerea Wehrmachtului hitlerist. Cînd Uniunea Sovietică a prezentat spre examinare puterilor occidentale un proiect concret al bazelor tratatului de pace cu Germania, puterile occidentale l-au respins fără nici un temei, neprezentînd măcar eventuale contrapropuneri. Datorită politicii obstrucționiste a puterilor occidentale, Conferința de la Berlin a Miniștrilor Afacerilor Externe care a avut loc la începutul anului 1954, n-a dat rezultate în rezolvarea problemei germane. În prezent, puterile occidentale au ridicat și continuă să ridice cu încăpățînare noi obstacole în calea rezolvării pașnice a problemei germane. După eșecul rușinos al „comunității defensive europene", ele au întocmit proiectul „Uniunii Europei occidentale", a cărei forță de șoc urmează să fie de asemenea Wehrmachtul hitlerist. Întîmpinînd rezistența dîrză a popoarelor, dulles-ii recurg la presiuni grosolane pentru ratificarea acordurilor de la Paris, a căror traducere în fapt va însemna scindarea Germaniei pe timp îndelungat.

Uniunea Sovietică consideră anormal faptul că deși de la capitularea Germaniei au trecut aproape 10 ani, Germania continuă să fie dezmembrată și nu are un tratat de pace, iar poporul german continuă să rămînă într-o situație de inegalitate în drepturi față de alte popoare. Tocmai de la această idee, împărtășită de întregul popor sovietic, pornește Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. în decretul său cu privire la încetarea stării de război între Uniunea Sovietică și Germania. În acest decret se spune: „Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. anunță prin prezentul decret:

1. Starea de război între Uniunea Sovietică și Germania încetează și între ele se stabilesc relații pașnice.

2. Toate restricțiile juridice ivite în legătură cu starea de război în ce privește pe cetățenii germani considerați ca cetățeni ai unui stat inamic, încetează de a mai fi în vigoare.

3. Anunțarea încetării stării de război cu Germania nu schimbă obligațiile ei internaționale și nu afectează drepturile și obligațiile Uniunii Sovietice care decurg din acordurile internaționale existente între cele patru puteri referitoare la Germania în întregul ei".

Uniunea Sovietică a făcut acest nou pas pe calea întăririi păcii, ținînd seamă de întărirea și dezvoltarea relațiilor de prietenie între Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană, relații bazate pe recunoașterea principiilor suveranității și egalității în drepturi, luînd în considerare părerea guvernului R. D. Germane și ținînd seama de interesele populației atît a Germaniei răsăritene cît și a celei apusene.

Masele largi populare din întreaga Germanie au primit cu bucurie și cu un sentiment de încredere Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., important document al politicii externe de pace sovietice în care văd calea spre o adevărată suveranitate a Germaniei.

Opinia publică din întreaga Germanie se pronunță astăzi cu tot mai multă hotărîre pentru crearea unei Germanii unite, democrate și iubitoare de pace și sprijină propunerile din recenta declarație a Guvernului Sovietic care deschide noi posibilități în vederea realizării pașnice a unității Germaniei prin tratative între marile puteri. După cum se știe, declarația Guvernului Sovietic în problema germană reafirmă necesitatea organizării unor alegeri libere generale pe întreaga Germanie, inclusiv Berlinul, ca mijloc de înfăptuire a unificării Germaniei și de statornicire a orînduirii ei de stat.

Împreună cu întregul nostru popor muncitor, tineretul romîn salută cu căldură Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la încetarea stării de război între Uniunea Sovietică și Germania, important document internațional. Tineretul patriei noastre vede în acest document un însemnat progres spre întărirea păcii și prieteniei între popoarele Uniunii Sovietice și Germaniei.

D. MIHAIL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.68.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".